

Проф. Михаил Мирчев, две интервюта в ТВ България 24 и в БСТВ
04 април 2023 – два дни след парламентарните избори

Скрити ПРОМЕНИ след ИЗБОРИТЕ от 02.04.2023

50% и дори 57-60% избирателна активност, а не официалната 40%.

Таванът на ГЕРБ, последна възможност за ПП.

Мизерната ситуация на успелите, как ще им направят правителство?

Колизии между БСП-Нинова и „Левицата“, и през. Радев.

СВЕТът и ситацията у нас – Европа и ЕС, хаосът и кризата в Европа,

САЩ и войната, Китай и БРИКС.

Проблемът на всички „велики сили“ е да се справят вътре в себе си

Интервю в ТВ България 24, текстът е по това интервю

Видео от ТВ България 24

Интервю в БСТВ, „Актуално“

Видео от БСТВ

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

на текста по първото интервю в ТВ България 24 с Петко Тодоров

/0,22 минути/ **ПРОМЕНИХА ли нещо съществено тези избори**, въпреки привидното повторение на ситуацията след предишните извънредни парламентарни? Схема на динамиката на резултатите за ГЕРБ. Схема на динамиката на резултатите за ПП-ДБ. Обобщение: показателна за бъдещето им динамика, вкл. слабостта на през. Радев

/2,22/ **Не стана пророкуваното НОВО ПРОПАДАНЕ на БСП на Нинова**. Те се удържаха, не стана пропадане този път. Схема на динамиката на резултатите за БСП. Схема на динамиката на резултатите за алтернативната уж лява формация „Левицата“. **Екзистенциалната криза** на БСП

/6,40/ **Проблемът с политическото ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО** в 49-то НС. **Екстремно дебалансиране** на политическата конструкция. Кръговата измислица на Андрей Райчев

/7,24/ **Илюзията за възможна МЛАДЕЖКА ГИЛОТИНА в политическата криза.** Младите сега в партиите. Нуждата от чиракуване в политическата дейност и лидерство

/9,35/ **Какви са тези 4% „не подкрепям НИКОГО“?** Упорито неразбиране на смисъла и символиката. Възможност тези действителни гласове да се изчисляват в брой депутатски мандати. Плаващ общо брой на депутатското тяло след всеки избори

/11,03 и 14,47 минути/ **Докога с тези КРИТИЧНО РАЗДУТИ избирателни списъци?** Кой е виновен, отговорните институции, административните процедури? Лечението не е трудно, но няма кой да го предпише

/14,12/ **БРОЙ мандати в различните МИР.** Частични корекции към изравняване. Бонус 25 мандата за първата сила, като в Гърция

/15,27/ **Залогът РЕДОВНО ПРАВИТЕЛСТВО след тези избори.** Вероятно с втория мандат. Пързалка към дискредитиране

/18,17/ **Има ли АРХИТЕКТ В СЯНКА на правителство?** Времевата перспектива на войната в Украйна. Нужда от марионетно правителство

/20,11/ **Ролята на КИТАЙ в световния процес на сблъсък и надиграване.** Анти-китайската политика у нас от Луканов до днес.

/21,40/ **Санкциите и мерките срещу Русия и Путин, всъщност, ИЗТОЩИХА Европа и Запада.** Русия използва войната, за да се справи вътре в себе си. Бумерангът на изтощаването – всички световни сили сега приоритетно се справят вътре в себе си

/23,11/ **НЕГЛИЖИРАНЕ състоянието на армията и отбраната в Русия.** Един от парадоксите на времето. Заради войната това се преодолява и нормализира

/26,28/ **Изгонване на Урсула фон дер Л. от върха на Европа и издигане като шеф на НАТО.** Поредното ѝ спасяване след гафове, корупция, обвинения

/27,30/ **ХАОС в лидерството и ръководенето на ЕС.**

/29,12/ **Парите от Фонд „Култура“ за гей организации.** Симптом на евро-атлантическия ни избор

/30,05/ **Сегашната версия на „Тримата ГЛУПАЦИ“ на Доньо Донов.**

/30,36/ **Може ли влизането в ШЕНГЕН и ЕВРОЗОНАТА да са фундаментални цели в българската политика?** Смешно, глупаво или престъпно продажно?

/33,02/ **Да престане ли КРИТИКАТА от Нинова към през. Радев?** Той си е заслужил, но е нужна повече гъвкавост и дипломатичност

СЪДЪРЖАНИЕ на второто интервю в БСТВ
с Нора Стоичкова: повторени и доразвити неща

Изборната АКТИВНОСТ – като пропаганда или като реалност? Колко са принципно аполитичните? Колко са реално активните, които НЕ гласуват? /00.15 минути/

Вотът откъм ТУРЦИЯ. „Мъртвите души“ там и гласуване от други хора. Концентриране в една партия /03.27 минути/

Фалшиво двойно гласуване за ПП-ДБ, през границата в Сърбия. Стараят се като добри ученици /05.05 минути/

Пияни и НЕГРАМОТНИ членове на СИК. Липса на образователен ценз в СИК – това е катастрофален проблем, с него злоупотребяват все повече партии /07.14 минути/

ДПС дали са прехвърлили малко гласове към ИТН – за да могат те този път да влезнат в НС? Целта би могла ДПС да владее ситуацията в 49-то НС /09.00 минути/

Позицията на НИНОВА и на БСП. Те се удържаха, не пропаднаха още въпреки всички усилия за това отвън и отвътре. Това за тях е относителна победа /16.03 минути/

Мандатите по партии в 49-то НС. Обсъждани комбинации за редовно правителство – вероятни, но трудни; невероятни, но възможни. /24.03 минути/

Президент РАДЕВ като един тъмен силует за цялата бъркотия. /03.27 минути/

ТЕКСТ към първото интервю в ТВ България 24

Уточнен и редактиран,
допълнен и доразвит за важни неща

/00.22 минути/

ПРОМЕНИХА ЛИ НЕЩО тези избори, има ли скрити съществени промени?

На пръв поглед – нищо съществено не промениха. Но реално промениха немалко неща. Бихме видели това, ако мислим по-внимателно и не се плъзгаме по рекламната повърхност.

Първо, промени се представата, че ГЕРБ и Борисов все още са ГОЛЯМА политическа сила, която може почти самостоятелно да управлява България.

Видя се, че Бойко Борисов-ГЕРБ-СДС имат ТАВАН – 670 000 гласа. Вече не могат да привлекат повече гласове, нито да си добавят изкуствено много повече гласове. **Продължават да са първи, но под неприятен за тях таван.**

Именно затова вече две години те не успяват да направят правителство, не им достига силищата – гърчат се в опити за някакви коалиции, гърчат се пред перспектива да правят правителство на малцинството. Нека видим, че това **по същество е продължаваща агония** за тях – уж са първи и победители, а са неспособни вече да направят най-важното за един победил – да направят свое правителство и устойчиво да вземат изпълнителната власт в държавата.

Просто те не успяват да привлекат повече гласове, вкл. да фалшифицират повече гласове, за да се върнат към предишното си доминиране – не успяват въпреки купуваните цигански и други гласове, въпреки фалшификациите на протоколи, въпреки насилническият им феодален вот в средни и малки селища с техни кметове и администрация, при вероятно наличие на фалшиви секции. Те не успяха сега да увеличат съществено изборния си резултат дори след връщането на гласуване и чрез хартиена бюлетина – плюс само 1,16% и плюс само 35 хиляди гласа, което си е крайно неудовлетворяващ резултат за тях.

Видя се, че големите пари и страшните мафиотски структури, които се използват от тях в една предизборна кампания и процес на гласуване, и този път не успяха да повдигнат резултата, поне не съществено, и ГЕРБ-СДС си останаха под неприятен за тях таван.

Това е съществен резултат и е съществена промяна:

- промяна в **очакването**, че ГЕРБ и Борисов могат много – на практика се показва, че те са способни на относително малко, на неприятно за тях малко;
- промяна има в „**заучената безпомощност**“ пред големите пари и рекетърските структури – видя се, че тяхната сила е ограничена, вижда се от числата;
- умните хора вече разбират, че те засега все още добре се представят на избори, но **не защото те самите** са непреодолимо силни. А просто защото се **предотвратява срещу тях да застане** някаква истинска политическа и партийна, лидерска и мисловна алтернатива;
- теоретично погледнато, **ако такава алтернатива успее да се промуши** и да излезе на сцената, то изборният резултат за ГЕРБ би **пропаднал до следващ по-нисък** изборен таван, примерно от порядъка на 400-500 хиляди гласа. И това е нещо съвсем реално и реалистично, а не някаква фантасмагория.

Тук можем да си припомним, че когато бяха наистина голяма и доминираща партия, в **периода 2013-2017** год., ГЕРБ печелеха изборите с **1 милион и 70-150 хиляди** гласа. Ако добавим и сегашните им партньори от СДС, те заедно тогава са събирали **1 милион и 130-180 хиляди** гласа. В онзи златен и позлатен период за ГЕРБ те са получавали между **30,5 и 33,5%** от регистрираните действителни гласове, което преизчислено е около и над 40% от полезните действителни гласове – и с тях печелят **95-97 депутатски** мандата в Народното събрание, само в 2014 г. те получават 84 мандата.

А сега **пропаднаха в цял един порядък** – продължават да са **първи, но с около 500 хиляди** гласа по-малко, с около **25-30 мандата по-малко**. Процентът им привидно остава добър – между **22,7% и 26,5%**, но това се дължи повече на снижената избирателна активност, отколкото на привидната им способност за значим изборен успех.

В съдбоносните за тях пет избора **от Април 2021 до Април 2023** год., резултатът на ГЕРБ и СДС се сви до порядъка от **600-670 хиляди** гласа (почти наполовина), процентът им се сви **до 23-26%**, депутатските им мандати се свиха **до 63-69**.

ДИНАМИКА в изборните РЕЗУЛТАТИ за ПП ГЕРБ – Бойко Борисов: 2013-2023 год.

2013	2014	2017		2021, април	2021, юли	2021, ноември		2022, октомври	2023, април	? 2023, септември
1 081 605	1 072 491	1 147 292								
30,54%	32,67%	33,54%								
97 д.	84 д.	95 д.		837 707						
				26,18%					669 924	
				75 д.	642 165			634 627	26,49%	???
					23,51%	596 456		25,33%	69 д.	
					63 д.	22,74%		67 д.		
						59 д.				

Изт.: регистъра на ЦИК за изборните резултати 2013-2023 год.

И така, ГЕРБ на Борисов и Цветанов бяха голяма партия – през 2009 г. спечелиха първите си парламентарни избори със зашеметяващ резултат от **1 678 641** действ. гласа, и **39,72%** от действ. гласове, това им присъди **116 деп. мандата**. Така те почти повториха успеха на НДСВ от 2001 год. През 2009 г. Борисов-Цветанов и ГЕРБ успяха да смачкат БСП на Станишев до 40 деп. мандата, елиминираха от играта НДСВ. Тогава те смачкаха и втората голяма сила от предишните две десетилетия – СДС-тата, сините, в лицето на „Синя коалиция“ – само 15 деп. мандата, колкото да не е без хич.

Това си бе **изгряване на поредната голяма политическа сила** – с рекламната привидност, че за разлика от СДС-тата през 1991 г. не са спечелили „с малко, уж завинаги“, а този път са спечелили „с много, и наистина завинаги“.

За тяхна изненада **10-ГОДИШНИЯТ властови и имиджов ЦИКЪЛ отново се ПОТ-РЕТИ**. Първо, СДС-тата на Желев и Костов изгряха за едно десетилетие и приключиха с гръм и трясък през унизителната и разцепващата за тях 2001 год. После НДСВ на Симеон изгряха като „партия *светкавица*“ през 2001 и затихнаха безславно през 2009 год. След тях ГЕРБ на Борисов и Цветанов изгряха мутренски-победоносно през 2007-2009, но и те се сгромолясаха в началото на 2021 год.

ГЕРБ **все още не са се сгромолясали с фатална тенденция към нулиране** – както преди това стана със СДС-тата и с царското НДСВ. Те все още са значима политическа сила, но все пак **свиването им е почти двойно**, а политическата им **безпомощност става**

все по-видима. Ако през. Румен Радев през 2020 г. не бе заложил на алтернативата „момчетата *от чужбина*“ в лицето на Кирил Петков, Асен Василев и Даниел Лорер, ако той тогава бе стимулирал здравословни нови и алтернативни политически формации, то сега ГЕРБ биха били в още по-незавидно положение – вероятно с тройно свиване и обезсилване.

Сега ГЕРБ-СДС вече **не са истински голяма** партия и формация, те реално са само **средно голяма формация.** Занапред просто не виждам вариант, дори и да спечелят още 1-2 пъти избори като първа сила, да се върнат към предишната си мощ и политическо доминирание в страната. Това вече за тях изглежда, че е безвъзвратно минало. Ако и този път не съумеят да направят правителство, което да удържи властта поне до есента на 2023 г., то тяхното обезсилване ще стане видимо дори за страхливо мислещите граждани и избиратели.

Всичко това не е ли **значима промяна, която направиха и показаха** последните парламентарни избори от 02 април 2023 год.? Мисля, че трудно бихме могли да твърдим обратното, ако внимаваме в динамиката на големите изборни числа и гледаме честно властовата ситуация след изборите.

Втора съществена промяна е това, че след тези избори **умря внушението, че ПП-то били обречени на успех и власт** в България и че от тях няма измъкване. Умря страхът, че онези от Посолството този път са ни ЗАПЕЧАТАЛИ под доминацията на „*шарлатаните*“ от Харвард – според определението на политическия им баща през. Румен Радев.

ПП+ДБ – на Кирил Петков и Христо Иванов – също се оказа, че си лъснаха под своя изборен (електорален) таван и той се оказа неприятно **нисък таван.** Тук народът, чрез своето гласуване ги наказва – подлъганите да гласуват за тях не се увеличават, а се оказаха със 130 хиляди по-малко от планираното и рекламираното.

Целта бе далеч по-висока, задачата им бе далеч по-амбициозна, рекламата и самовнушаването бе за нещо далеч по-внушително и доминиращо. Сега регистрираха **едва 621 069 действ. гласа, на втора позиция** са след уж преборените през 2020 и 2021 г. ГЕРБ и Борисов. Не успяха да се надскочат, а обратно, пропаднаха надолу – и като брой регистрирани гласове, и като процент, и като брой депутати. Поне да си бяха удържали изборния резултат от предходните избори – а то, **позор, сега със 71 хиляди гласа по-малко, с 3,1% по-малко, с 9 депутата по-малко.**

Показателно е, че ПП+ДБ на приказливите Кирил, Асен и Христо цели 2 дни след изборите мълчат – не дават пресконференции, не дават интервюта, не се произнасят от сладкарницата за изборните резултати и бъдещо правителство. Държат се като утрепани – простете за израза. Изпаднали са в ступор и трудно осъзнават точно какво и защо им се е случило. Вероятно си мислят нещо от сорта: „*Ама, как така, нали ни обещаха, нали ние сме с глобално силните, нали точно ние сме откъм правилната страна, ...?*“

ГЕРБ и Борисов също мълчат два дни. Но това е по съвсем различна причина. Те са хитри и изчакват. Изчакват да попреминат анализите и експертното говорене в телевизора, изчакват самите те да си направят точно сметките, изчакват реакцията откъм Посолството, изчакват подходящ за чуваема самореклама момент.

Реалността е, че Кирил и Христо мълчат в ступор цели два дни, просто защото **са в паникьосана безпомощност.** Подозирам, че и поради вледеняващ страх от Господарите, представям си как ги втриса, защото Господарите няма как да не са изнервено недоволни от избраните си любимци в България.

Да не забравяме, че ПП+ДБ са формация, която се **кичи с модерност**, като уж **приносители на висока цивилизация** тук, в някаква си според тях провинциална и поизостанала балканска България.

Те са снобско про-западната формация, те са джандър ЛГПТИ+ формация, те са технократска формация на дигитализацията и финансовото спекулиране. Те са нашите мили ястреби, най-яростно анти-руската и про-Киевската формация в условията на 14-месечната война.

Простичко казано, те са „евро-атлантическият мейнстрийм“ в идеологическото, медийното и политическото българско пространство. Е, ама как е възможно, при всичкото това изборният им резултат да не расте, да не расте, а обратно – безмилостно да се свива, да им подрязва крилцата, да ги прави видимо **неадекватни като грандомански искащи, но все по-малко можещи**.

И още веднъж да кажем ясно – тези горчиви изборни резултати за прехвалените Кирил и Асен, за специалния Лорер, за сладкодумния Иванов, това е **провал на САЩ-проекта** за България на тези пети по ред „променящи“ парламентарни избори. Провал на проекта те да спечелят убедително, да са първи, да са над ГЕРБ поне с 5% повече, да са близо до абсолютното мнозинство и лелеяните 120 депутата. „Да, ама съвсем не!“, не се получи, проектът пропадна, момчетата се оказа, че нямат нужния потенциал, българският народ се оказа, че до безкрайност не се връзва на измишльотини.

ДИНАМИКА в изборните РЕЗУЛТАТИ за коалиция ПП+ДБ: 2021-2023 год.

2021, април, само ДБ	2021, юли, само ДБ	2021, ноември, отделно ПП и ДБ	2022, октомври, отделно ПП и ДБ	2023, октомври, коалиция ПП+ДБ	? 2023, септември, коалиция ПП+ДБ
320 280 9,45% 27 д.	345 331 12,41% 34 д.	840 138 32,04% 83 д.	692 607 27,65% 73 д.	621 069 24,56% 69 д.	15-20% ??? 7-10%

Изт.: регистъра на ЦИК за изборните резултати 2021-2023 год.

В една страна като България, при народ като българския, е **неизбежен провалът** на проекта „Продължаваме промяната“.

Нали знаем, че **персонификацията в голямата политика е нещо съдбоносно** – ако има истински лидер и лидерска група с мощ и харизма, то ще има политически успех и властова жизненост, и обратно – ако има недорасли амбициозници с уязвим морал и отблъскващи лица, то ще има закономерен провал, насмешка и ускорено забвение.

Е, в кой от двата варианта влизат персонажите на ПП? Ако те сега се оплетат в боричкането кой и как да направи правителство в 49-то НС, ако изведат за премиер някой човечец с мяукащ гласец, ако неадекватно се пънат да направят свое диктаторско правителство, обиждайки Борисов и ГЕРБ, то само след три месеца би ли могло да има две мнения по въпроса?

До какво води и ще доведе **персонификацията на проекта „Продължаваме промяната“** – при такъв инфантилен Кирил с тати Петко, при такъв фалцетен и оцъклен Асен, при такъв Лорер със специалното му обкръжение, при такваз една лековато ротационна Лена и

недораслия й Миро, и при компания от спрехави млади депутати, които се пъчат чрез артистични вратовръзки на маймунки и охлюви? Това е реторичен въпрос с очевиден за здравия разум отговор.

Според мен, **неизбежното затихване и отпадане на ПП от голямата игра** в политиката в България (а и в Европа като цяло) започна с тези парламентарни избори. Очаквам в боричканията за правителство в това НС да видим още много потвърждения. Очаквам нова изява на отричане на през. Радев от неговите политически отрочета. Очаквам следващи скандали в публичното говорене на Кирил и Асен, особено ако изпаднат в състояние на паника, че изпускат нещата, и че много ще им се скарат.

Спомних си за една теория за петте стадия/етапа, в които поразените и неуспелите постепенно приемат неизбежното. ПП сега са в третия стадий, предстоят им още два:

- Първи стадий – ОТРИЦАНИЕ. *„Не може да сме втора сила, не може да сме под ГЕРБ, не може да нямаме с 5% повече от тях, ...!“* Това бе преди изборите от 2 април 2023 год.
- Втори стадий – потрес и ГНЯВ. *„Ама, как така ..., нали ни обещаха, нали ни прогнозираха, нали ние сме най-, най-, най-...?“* Това видяхме през първата седмица след изборите от 2 април 2023 год.
- Трети стадий – ТЪРГУВАНЕ. *„Ние от ПП заявяваме, че няма да правим правителство с ГЕРБ.“ ... „Ама, защо ГЕРБ да не подкрепи наше правителство?“ ... „Еее, няма накъде – ще правим правителство с тях, но само заради националния интерес и нашите западни партньори.“ ...* Това ще гледаме във вариации и разигравания поне един-два месеца.
- Четвърти стадий – ДЕПРЕСИЯ. *„Ооох, няма да стане правителство с нас!“ ... „Ние никога повече не ще можем да направим правителство!“ ... „Защо така ни изоставиха, подметнаха, пропаднахме!!!“ ...* Това ще го виждаме и слушаеме след два месеца.
- Пети стадий – ПРИЕМАНЕ на неизбежното. *„Ето, няма за какво да се лъжем – ще си бъдем тук най-много луксозни маргинали!“ ... „Казваха ни, че имаме огромни претенции, но нямаме капацитет и способности – ще трябва да се примирим с мижавите резултати!“ ... „Сега какво, да ставаме ли отново емигранти – там поне можем да залъжем някого, че сме били на държавно равнище и че можем много!“ ... „Нищо, тук в това сега не успяхме, но тати Петко ще измисли пак нещо за нас!“ ...*

ОБОБЩЕНО,

ДИНАМИКАТА НА ИЗБОРНИТЕ РЕЗУЛТАТИ за двете водещи сили е показателна за бъдещето им:

- **ПП+ДБ не успяха чрез обединяването си да се утвърдят** като доминираща и доминиращата политическа сила в България.

Провалиха се като изпълняващи височайша задача. Провалиха се и като изхабили огромен паричен, медиен и институционален ресурс. Провалиха се и в своето цивилизационно високомерие. Това си е провал 3-в-1 – политически, финансов, пропаганден. В контекста на световната битка един такъв провал би следвало да се оценява от господарите и сценаристите като катастрофален и като повод за жестоки персонални наказания.

Но най-лошото за ПП-ДБ е, че **тенденцията им е низходяща** – още два подобни парламентарни избора и те ще пропаднат до и под 500 хиляди гласа, а ако възникне някаква екстремална ситуация, то може да ги смачкат до нормалните за такава формация в България около 250-300 хил. гласа. Това би означавало да заемат трънливата позиция на **люксови маргинали** в политическия живот у нас, това господарите съвсем няма да ги устройва.

- **ГЕРБ на Борисов успя да се стабилизира.** На тези избори получават 670 хил. гласа, което при сегашната партийна разроеност им гарантира първа позиция и шанс за връщане на политическия респект към тях. Това е техен таван, но е относително висок изборен таван. При слабостта на другите този таван ги прави силни – така поне изглеждат.

Биха могли да бъдат избутани от тази позиция и да **пропаднат надолу, само ако** на политическата трибуна и във властовото поле се появи **принципно нова политическа формация** – реално алтернативна на досегашното, алтернативна на измамните опити от Юли 2020 да се прави революция срещу мутрите, реално и силно алтернативна на про-западното сателитно послушание и анти-руската истерия.

Преди това те могат да бъдат избутани още надолу, но само ако бъде **нарушена Омертата**, ако избухне смъртоносна разправия сред мафиотско-олигархичната им конструкция във властта, само ако някой предизвика сблъсък между Иван Гешев и Бойко Борисов, ако заспалите Магнитски и Кьовеши вземат да се събудят и вземат да си свършат работата, която чакаме от тях вече три години. Всичко това става все по-вероятно, напрежението расте, похлупакът може да избухне.

- Мисля, че избутването на ГЕРБ надолу няма да стане чрез **фалшиви или корумпирани патриотарско-националистични** формации, които една след друга излизат на сцената и после за 1-2 мандата бързичко залязват – за жалост точно това го виждаме в три вълни от 2005 г. насам.

Аналогията с динамиката сега на ПП Възраждане с динамиката преди на ПП Атака е нещо важно и следва да се отчита сериозно. По това вижте подробен анализ и таблица с изборните числа в текста ми към интервюта от 21 април 2023 / www.mirchev.bg /. Там развивам тезата, че ПП Възраждане на Костадин са копие на ПП Атака на Волен Сидеров – и е логично да очакваме подобен динамичен ред на техните изборни резултати, очаквам да имат подобна графика на възход и падение.

Тук изразявам скептицизма си спрямо надутата претенциозност на Костадин и хората му „когато ние управляваме“. За тях конкретно и в тази европейска обстановка това ми се вижда немислимо. Не виждам как в бъдеще ПП Възраждане биха се реализирали като очакваната родолюбива алтернатива на ГЕРБ и Борисов. Скептик съм и мисля, че те това вероятно просто не го могат, нямат съответен кадрови капацитет, а по-лошото е, че изглежда и че не го искат реално. Още от тези избори това започва да се провижда – напр. от неочаквано ниския за тях изборен резултат в чужбина, те разчитаха на много допълнителни гласове и проценти откъм чужбина, а се получи едно горчиво съвсем минимално нарастване.

Допускам възможност за **още един изборен скок** на ПП Възраждане на Костадин, напр. през есента на тази година с още 3-5%. Но само ако Европейската комисия съвсем обезумее в насилственото налагане на Истанбулската конвенция и джандър диктатурата против нормалното родителство и нормалното детство. Само ако, въпреки 600 хиляди подписа против въвеждането на Еврото и отказ от ЛЕВа, БНБ и управителят (гуверньор) Димитър Аврамов измамно внесе закон за превръщането ѝ във филиал на Европейската банка, а гуверньорът ѝ да не се избира от нашето НС, а да стане някакъв чиновник от Банката. Само ако мафиотите така кърваво се сбият, че потопят Борисов и негови ключови фигури и структури. При всичко това през Септември може да се създаде такъв **огромен политически вакуум**, че ПП Възраждане да добавят още 3-5%, наред с увеличаване процента за ДПС, а вероятно с малко и за БСП и ИТН.

- **За през. Румен Радев също се видя, че няма способност** да породи алтернативен политически субект, който да избуца ГЕРБ и Борисов от водеща позиция, който да смачка „мутрите“ във властта и политиката, който да извади държавата и обществото от тресавището на злокобната корупция и криминалната безнаказаност на върха на пирамидата.

Не само че пролича неспособност за раждане на нов алтернативен политически субект, но от годината на власт на сегашното му Служебно правителство ясно се провижда, че самият той **реабилитира много от кадрите на ГЕРБ**, връща ги на властови позиции – всъщност през. Радев от доста време почти открито работи в сътрудничество с ГЕРБ, с мутрите на Борисов.

Сега се говори, че Радев бил „*овладявал кметовете* на Борисов и ГЕРБ“. Това изглежда като надценяване на Радев и подценяване на Борисов. То ми се струва практически възможно, само ако **времето на Борисов бъде изкуствено извъртяно и завършено** (напр. чрез ефективни съдебни дела срещу него), при това изпреварващо по-бързо от времето на Радев и преди то да бъде завършено (напр. до три години).

Иначе Радев и хората му биха били безпомощни да овладеят кметовете на Борисов и ГЕРБ, да ги преместят в своя мрежа и корупционна конструкция. Просто защото кметовете на Борисов и ГЕРБ не са никакви си личности – те са държавен и общински МЕХАНИЗЪМ, който бе създаден в периода 2007-2011 год. Оттогава те работят безотказно и с нарастваща ефективност – особено след **осъществяване на ТРЕТИЯ мафиотско-олигархичен преход** у нас в периода 2014-2017 год. По това също вижте специалния ми анализ в текста към интервютата ми от 21 април 2023 / www.mirchev.bg /, на стр. 17-19, 27-28, 32. Там правя специална характеристика на ДПС на Доган и конкретната им **реализация в трите досегашни** прехода у нас след 1990 год. Подобен анализ може да се направи и на другата стара партия – БСП, на различните варианти на „*демократичните сини партии*“ за 34 години, както и на по-скорошната партия ГЕРБ.

Радев може да манипулира хора и амбициозни личности, но няма ресурс да се справи с механизъм – нито мафиотски, нито олигархичен, нито общинско-административен, нито държавно-институционален. За такова мащабно и дълбоко нещо го няма личностният капацитет, той няма такъв капацитет и сред „*копринките*“ около себе си. Радев не умее да разпределя баницата, не е в състояние за изгради работеща организация и дисциплиниран механизъм, не може да мотивира екипно и да контролира като бос, а и да вади от жаравата своите хора, когато стане гаф.

Борисов това го може, има съответен талант, създал си е капацитет. В това съревнование Радев е трепетен ученик с големи амбиции, но с отстъпващи възможности. Мисля че това съвсем ясно се видя от лятото на 2020 г. насам, когато Радев тръгна директно на война срещу Борисов, срещу ГЕРБ и техния мутренско-мафиотско-олигархичен механизъм, но революцията му се провали. Сега той май повече помага на Борисов, отколкото да му пречи. Самото му извърщане, отричане и заставане срещу конкурентите от ПП-ДБ също е свидетелство за това.

По-конкретно, през. Румен Радев се провали със своите **любимци Кирил и Асен**, със стимулираната от него нова формация „Продължаваме промяната“. С година и половина закъснение и горчиви уроци от практиката Радев бе принуден да се отрече трижди от тях, **нарекче ги „шарлатани“**. Ако сега те се замотаят в опитите си да направят правителство в 49-то НС, е вероятно Радев **още веднъж да направи публична демонстрация** и да се отрече от политическите си отрочета. Така той се опита и би се опитал да изплъзне от раменете си своята лична отговорност за тях и за вредителствата им.

Сега, на тези избори, избирателите по същество показаха **червен картон и на през. Радев** – препъвайки ПП на Кирил и Асен, на Денков и Лорер. Като казаха звучно „не“ на политиката да се разчита на **внос на български емигранти**, които обратно да се връщат тук, за да били спасявали изстрадалата ни България.

Радев лично го спасява само фактът, че има още 3 години от втория си президентски мандат. Но вероятно вече сам осъзнава, че лелеяната му идея за **конституционна промяна** от Парламентарна към негова Президентска република вече няма как дори да се опита да прокарва, няма да стане. Той сам си изработи да не може да стане.

Нека и тук кажем, че всичко това е **съществен резултат** от последните парламентарни избори. **Привидно нищо ново, а новото е факт** – повече като тенденция, по-малко като нещо завършено. Но в политиката тенденциите и трендовете, динамиката са важното – поне когато се правят анализи и прогнози.

/02.22 минути/

Трета съществена промяна след тези избори е, че бе контрирано примирението, че на всеки следващи избори БСП-Нинова ще губят по още 2-3-5%.

БСП се очакваше отново да пропадне – поне до 7%, така вещаеха колегите ми от рейтинговите агенции. А от телевизора имаше ято други фалшиви вестоносци, които вещаеха пропадане на БСП-Нинова до рисковите 4-5%, със злорадство си мечтаеха и за под 4%. Е, внушаваха, внушаваха, но не стана – на тези избори тенденцията към свиване и пропадане бе спряна, стана стабилизиране в числата, макар и на неудобно ниско равнище.

Катастрофичните „прогнози“ се развихриха след последното изгонване на 14 души (11 февр. 2023) – преди всичко „младите“ около и зад Кирил Добрев. Те се държаха показно брутално и цинично саботьорски на висш партиен форум (заседание на 50-ти конгрес) и просто си изпросиха да бъдат изгонени. После бе голям телевизионен и фейсбук рев и уж демократично хленчене в тяхна подкрепа, пророниха се толкова либерални сълзички. Но изборите от 02 април 2023 показаха, че това, заедно с директната атака чрез новата коалиция „Левицата“, не можа да усмърти БСП.

Факт е, че **БСП и този път не умря като партия** – остана си свита, отстъпи с още половин крачка в гласове и десети от процента, но отново оцеля. Това бе програма минимум за БСП в тези избори, не стана обратно връщане на поне 2-3% избиратели, за което те си мечтаеха. Но при организираната ситуация срещу тях и тази програма минимум би следвало да се отчита като успех, при това като значим с оглед на бъдещето успех.

ДИНАМИКА в изборните РЕЗУЛТАТИ за коалиция БСП+: 2021-2023 год.

2021, април	2021, юли	2021, ноември		2022, октомври	2023, април	? 2023, септември
480 146						
15,01%						
43 д.	365 695					
	13,39%					
	36 д.	267 817				
		10,21%		232 958	225 914	?
		26 д.		9,30%	8,93%	?
				25 д.	23 д.	

Изт.: регистъра на ЦИК за изборните резултати 2021-2023 год.

В тези избори БСП-Корнелия бяха притиснати на живот и смърт, при това едновременно от две страни:

От едната страна, бяха така нар. „*млади, Младежката организация* на БСП“, по същество лидирана от бизнес-гуруто Кирил Добрев, който просто злоупотребява с тази част от младите социалисти вече от доста години – видимо от 2014 год. Това е **ерозия отвътре и директен удар към висшия** партийен форум (50-ти конгрес).

От другата страна, бе възрастната опозиция във и срещу БСП-Нинова – това е групата на бившата така нар. „**партийна аристокрация**“. Те загубиха щатните си места в Парламента (след 5 февр. 2017) – с въвеждане на ограничение за не повече от 3 депутатски мандата или 12 години в НС. Повечето „*вечни депутати*“ от две десетилетия правеха личен бизнес под крилото на Партията, превръщаха я в търговска камара. Много от тях пред публиката обичаха да говорят за лява идеология и за идейна принципност, докато на практика затъваха все по-дълбоко в компромиси и корупционни съвместни мрежи не само с ДПС, но и с обявяваните за уж врагове Борисов и ГЕРБ. Това си бе една травмираща всички и всичко в БСП демагогия, обратното на принципност и вяност на левите идеи.

Точно тази група бивши вечни депутати и партийни аристократи от февруари 2019 г. излязоха на **открита и безмилостна война срещу БСП-Нинова**. Тогава бе началото на изборната кампания за евроизбори, а през есента предстояха и местни избори. Тогава БСП бе дръпнала в процентите, на практика се изравни с ГЕРБ, имаше възможности да излезе напред. И точно тогава започна откритата война. Правеха какви ли не саботажи срещу ръководството и уж любимата си партия – използвайки всички телевизии и най-гледани политически предавания, както и всички вътрешни механизми за обструкции и саботажи чрез процедури.

Ярки фигури от тази група обидени партийни аристократи направиха серия от **участия в парламентарни избори чрез алтернативни уж леви** свои партийки, правиха какви ли не и с кого ли не алтернативни коалиции. Все не успяваха и се проваляха. И ето, сега, решиха да дадат челна и окончателна битка срещу БСП-Нинова, този път излязоха **директно на терена като „Левицата“**. Там са Татяна Дончева и Мая Манолова, там са Румен Петков и през. Георги Първанов, там е Валери Жаблянов, там е Красимир Янков и Георги Кадиев, там е Спас Панчев, там е Сергей Станишев. Там щеше да се включи и ПП МИР на Симеон Славчев, но се отказаха и получиха впечатляващи 3,800 гласа и 0,15%. Костадин Паскалев в последния момент направи самосъхранителен завой, изостави „Левицата“ и си остана в БСП. Кирил Добрев също се изхлузи някъде и остана в БСП – както направи през 2014 г., когато щеше да се отделя заедно с Първанов в ПП АБВ, но в последния момент остана в БСП, за да мъти и размътва водата.

Всичко това си беше наистина **изнервен опит за открита и решаваща битка** срещу БСП-Нинова. Чакаха, чакаха, опитваха, опитваха от Февруари 2019, но не успяваха. И сега, на 4-тата година, се изнервиха и тръгнаха ва-банк.

Според мен, те са имали две основни съображения: първото е, че вече толкова много години така или иначе разделени не успяха да се преборят с Нинова, но сега вече обединени мислеха, че биха успели; второто е, че БСП дотолкова вече се сви и обезсили (и с тяхна решаваща „помощ“), че още мааалко и вече не би могло чрез нея да се прави добър личен бизнес – и ... се опитаха да си я вземат малко преди затихването. Разбира се, да не бъдем наивни, някои от тях са изпълнявали и служебна задача в качеството си на „чуждестранни агенти“, напр. бившият говорител на БСП и военен министър, народен представител 7 поредни парламента, известният НАТО-вец Ангел Найденов – видна фигура сред партийната аристокрация, съвсем „случайно“ съпруг на Мая Манолова.

ДИНАМИКА в изборните РЕЗУЛТАТИ за **коалиция „Левицата“** и нейните предишни главни актьори, плюс други леви отцепници: 2021-2023 год.

2021, април: к-я „Изправи се“, ПП АБВ, + 2 форм.	2021, юли: к-я „Изправи се“, к-я „Ляв съюз“, + 2 форм.	2021, ноември: к-я „Изправи се“, к-я „Евролевица“, + 2 форм.	2022, октомври: к-я „Изправи се“, к-я „Евролевица“, + 1 форм.	2023, април: ПП „Левица“, + 3 форм.	? 2023, септември ПП „Левица“, + ?? форм.
176 627 5,52% 14 д.	154 066 5,65% 13 д.	60 055 2,29% 0 д.	35 086 1,40% 0 д.	56 481 7,25% 0 д.	? ?

Изт.: регистъра на ЦИК за изборните резултати 2021-2023 год.

Тази картина на динамиката на **алтернативните срещу БСП формации не е радостна** – много и различни опити, частични успехи за кратко, общо катастрофа след катастрофа.

Евролевицата – в съдружия или самостоятелно, е постоянен участник. Александър Томов е упорит човек, очевидно и богат, след като финансира изборна кампания след кампания, въпреки обезсърчаващите си „успехи“ – с най-голям резултат са през Ноември 2021 от близо 14 хиляди гласа и цял половин процент, но затихнал през Април 2023 до само 2 600 гласа и гордите 0,10%.

ПП МИР на Симеон Славчев имат постоянство в близостта си до нулата, но не се отказват – движат се в порядъка на 3,4-4,5 хиляди гласа, в процентите са също впечатляващи с 0,11-0,18%. Преди време имах реплики с тях, обясних им, че с такава мижава политическа платформа няма как да разчитат на успех. Така и не проумяха, че ниският интелектуален таван и сивото публично поведение ги обричат да си са все дребна периферийка.

ПП АБВ на Георги Първанов и Румен Петков опитаха да пробият през Април 2021, но стигнаха до 15-ина хиляди гласа, под 0,5%. Толкоз, въпреки големите пари и задкулисни мрежи, въпреки огромният опит на двамата лидери, въпреки организационният и кадровият талант на Петков, въпреки руската благодатна връзка, въпреки номенклатурата им в енергийния сектор, въпреки съдружието с ДПС и Доган, а и с ГЕРБ на Борисов. Наистина става дума за техен **разностранен и огромен ресурс**. Но резултатът е втрисащо нищожен. Особено сега, когато те са ядро на амбициозния проект „Левицата“.

Чудя се вече 10 години като ги наблюдавам – няма ли някой да си направи изводи и да проумее как се прави наистина успяваща партия/коалиция, както и кога един опит е предварително обречен да катастрофира?

Жалкото за тях е, че силицата им стига единствено да изпълняват **саботьорски роли** – както бе срещу моята кампания през 2015 г. като кандидат за кмет на София. Тогава чрез **Георги Кадиев** и появилата се 40 дни преди изборите негова контра-партийка успяха да подрежат всяка възможност за поне частичен изборен успех. Но сега вече окончателно се провалиха, като обединена контра-левица всички те окончателно се провалиха и това няма как вече да го прикриват.

От многото контра-партийки и коалицийки единствено **„Изправи се“ на Мая Манолова** и компания в разглеждания период има значим успех – два пъти над 4%-ната бариера, два

пъти с по 13-14 депутата в НС. Тръгнаха от 151 хиляди гласа през Април 2021 и катастрофираха до 25 хиляди гласа през 2022 год. А сега, чрез провала на „Левицата“, виждаме окончателната им **политическа катастрофа**. Продължават да ги разхождат из телевизора, но това е по инерция – никой няма да подкрепя до безкрай едни „уморени кобилки“. (Имаше навремето един философско-политически филм, нали си спомняте – филмът е от 1969 г., а книгата е още от 1935 год.)

Сега, след изборите от 2 април, можем да се върнем към **предизборните рейтинги** и да се вгледаме в тяхната точност.

На база **декларативен вот**, повечето колеги регистрираха около 2% по-малко за БСП и реципрочно се надуваше с близо 2% рейтингът за „Левицата“. Е, такава манипулативна „прогноза“ не успя да сработи. Тук има чисто методически колизии в нашата професия, но да не ви занимавам с това сега.

Виждаме от финансовите анализи, че „Левицата“ **официално са похарчили огромни пари** в тази кампания за телевизии и за билбордове, за спонсорирано разпространение чрез Фейсбук, за други форми на реклама и лобиране – несъразмерно повече от тяхната реална политическа тежест. Е, и този път **големите пари се посрамиха в практиката** – когато се рекламира гнил продукт, малка част от гражданите се подвеждат и се хващат за такава въдичка. Такова нещо вече многократно се е случвало през последните 20 години – парите сами по себе си не могат да спечелят избори, трябва си и нещо друго, трябва си и убедителна политическа платформа, както и симпатични лица и светъл колективен образ!!!

В тази ситуация на мощен изпепеляващ огън отвън и брутални изяви отвътре БСП и този път успя да не пропадне фатално. Загуби едва 7 хиляди гласа, 0,4%, 2 депутата – на практика **БСП-Нинова успяха да съхранят позицията си** от предходните избори и от предходното НС. По същество БСП се удържа, не бе смачкана. А това само по себе си е успех, относително е доста значим изборен и политически, личностен и морален успех. Би следвало този факт да се вижда и почтено да се признава.

Тук пък си спомням за една китайска военна стратегия: „*Смърт на противника чрез, от и след 1 000 малки порязвания!*“. Точно това бе прилагано срещу БСП-Нинова от Февруари 2019 г. насам. Засега те устояват, макар и на критично ниско равнище.

Тук нека спомена, че тази стратегия не сработи срещу ГЕРБ-Борисов от Юли 2020 насам, не сработва и срещу ДПС-Доган вече 30 години – и двете тези партии са с **особена вътрешна спойка и социална база, имат си мощно лидерство и ясна вертикала** на подчинение и респект, както и на партийна лоялност. При БСП тази стратегия доста успя след Февруари 2019, но в същото време нека отчетем, че БСП продължава да се удържа над водата, което учудва мнозина.

Интересно е от тази гл.т. да проследим затихването на нищожната формация на ген. Стефан Янев – гръмка назована „Български Възход“. Интересно е да проследим и формацията на Кирил и Асен, Денков и Лорер как и до кое време те ще устояват на хилядите малки порязвания и подрязвания?

Тук, в заключение, нека кажа ясно и без страх, че БСП е в **ЕКЗИСТЕНЦИАЛНА криза**.

Като формация и като електорат тя **затихва чисто демографски** – губи всяка следваща година вероятно с по 25-30 хиляди свои верни традиционни избиратели. Става дума за **инерционното ядро** на БСП, което в годините между 1997 и 2017 г. бе нейн жизнен ресурс, даваше й вътрешна стабилност и самочувствие, въпреки всичко дълго време то удържаше БСП на висока изборна позиция и с добри властови възможности.

Друга беда е, че **първичните селищни организации** на БСП са трагично **престарели** – в огромното си количество случаи. Преди 33 години БКП/БСП разпусна своите партийни организации в предприятията и тогава стана първият тежък трус вътре и върху партията. Сега, поради престаряването на активистите, подобна безпомощност се е възцарила в не по-малко от 80% от първичните и селищните организации на БСП – има ги, но все едно ги няма.

В ситуация на престарели първични и селищни организации **демократичните процедури работят срещу** партията, срещу полезните нови неща, срещу младите и жизнените кадри, срещу евентуална модернизация. В такава ситуация демократичността пречи и самозадушава. Изражда се във все по-празен **пенсионерски партиен популизъм**.

БСП-Нинова вървят по точно тази пътечка – това им носи някакви ситуативни ползи и рекламни успехи. Но се опасявам, че в дългосрочен план същото това **заиграване с пенсионерски популизъм** е смъртоносно за партията. Жалко е, че по това все още не чувам и виждам сериозно принципно и организационно мислене, нито адекватно кадрово и стимулиращо действие.

Фундаментален екзистенциален проблем на БСП е, че партията е в напреднал стадий на **затихване в КАЧЕСТВОТО НА ЛИДЕРСТВОТО в нея**.

Това е доколкото като партия и номенклатура и БСП осезаемо се **де-интелектуализира**, сериозното мислене просто бе прогонено от нея. Това е обща тенденция в партията от 20-25 години, но тя стана особено силна през последните 7-8 години.

Вероятно пречупващата година бе 2016, когато БСП бе въввлечена с изборно усилие за произвеждане на деполитизирания летец **Румен Радев като уж ляв президент** на България. Това тогава си бе грозна измама и подмяна – един от ефектите бе, че за да стане това във и чрез БСП, трябваше да бъде **заглушен всеки разумен глас**, публичност и критичност в партията.

Тогава разумът просто бе смачкан, за да бъде пробутан Радев като уж ляв президент. Тази психо-драма се разигра през Юли-август 2016, когато Радев падна отнякъде с парашут и бе наложен силово от Нинова като кандидат за президент от името на БСП. После той се отметна от това, набързичко си стана „независим“ кандидат с инициативен комитет, но драмата си остана в душите и умовете на БСП-арите, тя продължава и до днес в различни обръщащи се форми.

Интелектуалното превъзходство на БСП до към 2011-2013 г. бе нейно чувствително конкурентно предимство – това бе нейно **респектиращо предимство** срещу и над всички останали партии в България, вкл. ДПС на „философа“, вкл. НДСВ на юпитата от Лондон, вкл. на сините демократи с техния експерт Костов, да не говорим за мутричките от нововъзникналата ГЕРБ. Но за жалост, от 2019 г. насам високото образователно и културно, експертно и аналитично, изследователско и мисловно в БСП вече трагично изпосталя, то бе свито до редки изключения, фактически само до 2-3 души, видими в телевизора и по партийни форуми. Изпосталя не само сред висшите кадри на партията, но не по-малко и сред съветниците и анализаторите, сред публичните говорители, сред обслужващите ги експерти.

Питате ме дали БСП има други експерти на нивото на проф. Румен Гечев – наистина трудно е да се споменат други подобни експертни имена в публичния образ и сред номенклатурата на партията сега. Можем да добавим и енергетика-физик Румен Овчаров, но натаък ще ни е трудно да изброяваме. Същата беда е и относно обслужващите ги анализатори и съветници, сред които експерти просто вече не се забелязват.

Горчив факт е, че БСП за две десетилетия **успя да отхвърли от себе си умните и можещите**, сега се задоволява в повечето случаи с не толкова умни и преди всичко послушни. Това е наистина само-погубваща тенденция – без нейното обръщане БСП не би могла да възкръсне като сериозна и мощна лява партия.

За жалост, и БСП се оказа в **общата упадъчна тенденция към де-интелектуализация** в партиите и към примитивизиране на публичния им образ, говорене и поведение.

Екзистенциалната криза се състои и в това, че в гражданските представи **БСП сега е загубила идейната битка**, че все още има и е нормално да има не само десни партии, но и истински жизнеспособни леви партии. БСП видимо предаде фронта пред манипулативната теза, че в **съвременния свят вече нямамо било ляво и дясно**.

В тази връзка ме питате за последни такива твърдения на колегата Андрей Райчев – той за пореден път бил казал, че вече нямамо „ляво и дясно“ в европейската и световната, а и в българската политика, имало било някакво **глобално** наред с някакво си **тотално**.

Мисля, че това е поредно изхвърляне и интелектуалничене на Райчев – той днес е повече артист в телевизора, отколкото дълбок и прецизен мислител. Съжалявам да го кажа, защото с него сме били дълги години колеги и приятели, продължавам да го уважавам като образован и умен човек. Но от социологическа и от политическа гл.т. подобни твърдения **граничат с глупостта** или са една груба и безочлива пропаганда – той да каже какво прави, ние само се досещаме.

Ляво в политиката си има, защото и доколкото съществува съответна гражданска, класова и съсловна **социална база за леви партии, за лява политическа конструкция и за комплексни леви политики** – както в зоната на „капитализъм с човешко лице“, така и в зоната на търсене и преборване за някакъв хуманен „пост-капитализъм“.

Светли умове по Света се вълнуват от това, правят огромни дискуссионни мрежи, търсят актуализиране на Карл Маркс и класовата му теория за обществото и политическия прогрес. Няма как това да е празно дело и глуповато напъване.

Видите ли, и дясно било нямамо. Нямамо, въпреки очевидният факт, че действа глобален олигархичен проект на 1-ния процент от населението, заедно с присъдружните му 3-5-7% процента от населението срещу цялата друга част от населението – като поне половината от него вече влиза в зоната на „*излишната работна сила*“, на „*излишното и ненужно население*“, което заради уж запазването на природата и уж еко-равновесието е по-добре просто да го няма.

Моето становище е, че и крайно дясно си има, и то е особено оголено сега, в условията на имперска световна война. И центристко ляво си има, където сега е общо-взето разумното място на партии като БСП.

Реалният проблем на БСП е, че през разглеждания период 2021-2023 г. е повече дясно във властовите си действия, докато обратно – в публичното си говорене е повече ляво популистка. Конкретните заслуги за увеличаването на пенсиите през 2021-2022 г., за анти-джендър позиция и съпротива от 2018 г. насам, за някои ценни социални придобивки за майки и семейства, всичко това не променя горния обобщен образ на БСП-Нинова.

За извоюваните полезни социални неща трябва почтено да се казва „браво“, но за натрапчивия пенсионерски популизъм би следвало да им се каже „стига вече“, „само с това дълго не можете да се удържате“.

Разбира се, някъде тук, в това поле на анализ, стои и по-общият въпрос за **нормално политическо и гражданско представителство** в българския парламент. И на тези избори не се постигна такова – имат основания твърденията, че и сега, в 49-то НС, партийният и идейният му състав не е в съответствие с 80% от народа, от българите. Но това е много пространна тема и сега няма да навлизам детайлно в нея.

Питате ме за **Коалиция на ВОЙНАТА** в 49-то НС. Имате предвид коалиция между ГЕРБ+СДС, заедно с ПП+ДБ, заедно с умерена подкрепа от ДПС, заедно с извъртащите се от Възраждане, но и заедно с под сурдинка съгласие от БСП.

Става дума за коалиция за **пряка военна подкрепа** на Киев и НАТО-овските войски в Украйна срещу Русия и гражданските армии на Донецк и Луганск. И всичкото това при условие, че огромна част от българите, от нашата нация, са срещу нашето въвличане и участие във войната по този начин.

И казвате, че срещу такова въвличане и съответната идеология стои само БСП, виждате само изяви на това откъм парламентарната група на БСП.

Аз казвам, че това само донякъде е вярно, доколкото БСП досега не са категорични, не изговориха **ясно и категорично своя анти-военна позиция**. Дори считам, че имаше такова огромно очакване откъм левите избиратели, наред с анти-военните избиратели, наред с анти-фашистките избиратели в момента в България. И ако БСП по тази дилема в предизборната кампания бяха наистина категорични и гласът им бе ясно чул, то те вероятно щяха да успеят да получат жадуваните още 2-3%. „Да, ама не!“

В изборната кампания по това те не бяха и продължават да не са категорични. И с това отблъснаха много от потенциалните си леви и русофилски избиратели, отблъснаха търсещите ги като политически анти-военен представител, а БСП не получиха допълнителни гласове и проценти.

/6.40 минути/

Дискутира се проблемът с ПОЛИТИЧЕСКОТО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО в новото 49-то НС. Как бихте коментирали?

Безспорно е, че при демокрация това е **структурно важен** социален и граждански проблем. По същество това е проблем относно **съответствието** между структурата на **гражданското общество и партийно-идейната** структура в парламента. Но по въпроса в публичните анализи сега се говори твърде мъгляво – повече като някакви езикови щампи, отколкото в реален класово-съсловен, или идейно-ценностен, или регионално-териториален аспект. Конкретно за българите от чужбина, те са представени основно чрез три свои сегмента, а не пропорционално в гражданския и идейния смисъл.

Според мен, сега не са представени или са крайно недостатъчно представени **ЛЕВИТЕ** граждански сили, не виждам **трудова производителна класа**, прослойки, професионални съсловия – не я виждам достатъчно дори в уж лявата БСП, още по-малко в новосъздаденото обединение от социалисти-аристократи „Левицата“, още по-малко в особените уж копунистически партии с лидери, които са паразитиращи богаташи. Тази класа не се откроява и в уж народната ПП Възраждане – при тях има немалко трудови хора от средните и ниските прослойки, но те са там едва ли не само поради своя патриотичен гняв и националистична емоция. **Трудово производителната класа не е представена** в политиката дори чрез сега действащите синдикати – видимостта сега е, че те сякаш се изродиха в някакъв спомагателен лост в ръцете на класата на работодателите и на олигархичния бизнес.

Не виждам адекватно представителство и на **масивните западнали зони** от страната – примитивно провинциалните, периферно-граничните, северо-западните, пиринско-македонските, и др. под. Всички те са претопени в някакви уж общо-национални партии, които обаче не са представители на масовата бедност, трудово ненужните безработни и жестоко експлоатирани в тези западнали зони от страната ни. Реално са представители **само на богаташки и елитни прослойки**, на капиталово олигархични прослойки, на бизнес-мрежови структури, на криминално-мафиотски структури.

Всички активни партии у нас сега са превзети от такива „елити“ и поради това **не е представена ниската СРЕДНА класа**. Оказва се, че **не е представена ИНТЕЛИГЕНЦИЯТА**, представителите на **експертните съсловия сега са заменени от съмнително образовани**

млади хора – често с фалшиви дипломи и инфантилни представи за реалностите в държавата и икономиката. Сега в 49-то НС има простовати хора, но те са там не като осъзнати представители на ниски и оцетени класи и западнали регионални масиви, а на ниско образовани малцинства, често са излъчвани от лумпенски или криминални групи.

Пропорционално **представени ли са МАЛЦИНСТВОТА** в България, сред българската нация? Видимо и в този разрез диспропорцията е голяма. Едни от етно-народностните и религиозните малцинства са свръх-представени, дори се създава впечатление, че имат амбиция да превземат цялата държавна власт в своя полза. Докато други малцинства са просто липсващи на политическия връх на държавата, или са представени там, но като зависими и използвани от разни хитреци, рекетъори и олигарси.

Това са все **сериозни теми за политически анализ**, който е нужен при опит за диагноза относно демократичното представителство в Народното събрание. Такъв анализ е трудно нещо и днес малцина са методологически подготвени, за да го правят адекватно. Особено безпомощни са онези социолози и политици, журналисти и политолози, които са си **затворили ума за обществената системна теория на Карл Маркс**, за така нар. „*класова теория*“, както и за съответната **социална стратификация** и динамиката в реалната пирамида в България (по това аз имам специално сравнително емпирично изследване от 1986, през 2001 и 2011, до 2019 год.). Методологически безпомощни са онези, които са си затворили съзнанието за принципа, че **битието определя съзнанието по-дълбоко и по-дългосрочно** в сравнение с обратното – в обществен мащаб съзнанието (идеологическо, политическо, културно, ценностно и нравствено) също има силата да определя битието, но по-краткосрочно и повърхностно, под властта на манипулации от медиите и агресивна политическа пропаганда.

Питате ме за поредно изказване в тази плоскост от колегата Андрей Райчев.

Сега той ни предлага да онагледяваме проблема за политическото представителство и за съответното **позициониране** на отделните партии **не в класическия квадратен модел** с две ценностни и идеологически оси, а в някакъв КРЪГ, който замазва принципните различия и **прикрива същностни диспропорции**.

Не съм съгласен с това. Прилича ми на избягване от сериозен анализ, вместо честно навлизане надълбоко чрез него в обществените и политическите реалности.

Чрез размитото позициониране не в КВАДРАТ, с две оценъчни оси и с разграничени четири сегмента/зони, а с някакъв неструктуриран кръг, всъщност, **се прикрива огромното струпване** на почти всички партии в един от сегментите – от центъра до крайно дясното, от центъра до либерално-космополитното, от центъра до класово господстващото и елитарното. По това писах и чертах схеми и показвах реалността на конференция с участие на колеги от 25 европейски страни още през 2011 год.

Сега проблемът у нас е, че останалите **три основни зони на квадрата са празни или полу-празни** вече над 25 години, от 1997 насам:

- затова говорим за **уж лява партия**, която реално във властовото си действие е център-дясна партия, а с някои свои решения дори е заставала в позиция на крайно дясна и екстремно либерална партия – напр. универсалната 10%-на данъчна ставка от 2007 год.;
- затова обявяваните като **патриотично-националистични партии** (от Атака до днешното Възраждане) старателно избягват класовото мислене, марксовата методология, работническото защитничество, размиват гражданската сила на дребния и средния бизнес – те говорят патетично за национален интерес, но някъде са забравили думи и понятия като труд и експлоатация, като работници и класово съзнание;
- затова **центристките партии и формации** блестят с неясните си позиции, баламосват ни с популизъм, но не настояват за стопански протекционизъм, който е нужен

при отстояване интереси на български производители, за съхраняване на традиционни конкурентни наши продукти пред глобални корпоративни акули – напр., като в сегашната ситуация, когато Брюксел посяга на нашето уникално розово масло, иска да го обяви за вредно и дори отровно.

Що се отнася до БСП, струва ми се, че сега тя е единствената партия, която се мотае някъде около центъра на квадрата, без да успява да си намери точната и адекватна за себе си позиция – нито идеологическа, нито печелившо политическа, нито дейностно-властова.

Именно доколкото БСП е в средата на квадрата, има много хора, които критикуват, че *„Виe казвахте, че сте лява партия, но все още това не е така, не е категорично и убедително, не се вижда от действията ви“*.

Сега в България цялата **политическа конструкция е екстремно де-балансирана:**

- дясното стана преобладаващо крайно-дясно;
- лявото стана почти дясно;
- патриотичното все го избива на националистични грубости и крайности;
- нео-либералното става все по-невъздържано командаджийско и нетърпящо конкурентно мнение и различни ценности;
- про-западното стана все по-диктаторско;
- масовото гражданско русофилство е все по-объркано – дали е в полето на лявото (по инерция мислено като социалистическо) или е в полето на дясното и олигархически-дясното.

От подобен системно изграден и **силово запечатан дисбаланс** няма как да очакваме нещо добро и оздравяващо. Политическото представителство в Народното събрание няма как да не е **изместено и крайно деформирано** – първо, като състав; второ, още повече като говорене и взаимни емоционални ругатни; трето, най-вече като вредни за страната, за народа и нацията ни, поредица от решения, закони и конвенции, външни ангажименти.

/7.24 минути/

Ще дочакаме ли МЛАДЕЖКА ГИЛОТИНА в политиката, при толкова продължаваща и все по-израждаща се политическа и партийна криза?

Няма да дочакаме такава младежка гилотина, а и не е нужно. Просто защото решаващите в една революция са 40-годишните, а не 20-30-годишните. По това вече съм говорил в няколко интервюта.

Ако сегашните основни и доминиращи политици са си заслужили гилотина, то те ще си я дочакат – по един или друг начин тя ще се стовари върху главите им. Но тя няма да бъде младежка, процесът няма да се лидира и организира, няма да се насочва и мотивира от невръстни младежи, колкото и напористи да са те.

Революциите и кардинални обществени реформи не се правят от младежи. Те биват ръководени и по същество се **правят от 40-50-годишни**. Опитът показва, че младите като правило са само масово лице, те са революционната гневна или възторже маса по улиците и площадите, те се бият с полициите, тяхната младежка енергия се използва, за да се постигат целите. По това си повтарям тезата от предишни интервюта.

Къде са младите в партиите сега?

Млади има във всички партии. Но виждаме, че в някои от тях те са в **положение на прислужници**, унижително целуват ръката на боса, както в ГЕРБ. Обратно, в други партии младите са добре обгрижвани, образоват ги, политически и административно ги подготвят, пробват ги на различни места като партийна номенклатура, развиват ги кадрово. И при

всичко това има старание да се **укрепва приемствеността** между поколенията в партията и така тя да се поддържа в добър тонус като гражданска общност.

В трети партии с младите се **злоупотребява грубиянски** и дори жестоко – както в ПП с младоците, които бяха изведени на високи властови и номенклатурни позиции, с огромно надъхано самочувствие и високомерие, но – за жалост – повечето от тях видимо безпомощни поради инфантилност, или поради социална психопатия и социална безчувственост, или поради криминална алчност, но без разум за предпазливост и балансиране.

Има и партии, в които младите са **някакъв странен апендикс** – уж се работи с тях, но това не е ефективно, уж има грижа за кадровото им развитие, но това е фрагментарно и не за всички, уж има уважение към младите, но често това е гарнирано със старческо високомерие и ейджизъм. В такива партии, каквато се оказа БСП през последното десетилетие, с младите **злоупотребява вътрешната опозиция** – в усилието си да ерозира силата на партията, за да проваля усилия на ръководството, за да саботира изборен успех, за да се създава грозен образ чрез медиите.

Така или иначе **младите във всички партии не водят хорото**, въпреки всякакви заклинания за подмладяване. Зрялото и възрастното поколение това **не им го разрешават**. А то и няма как да стане, просто защото и в политиката си има един нормален период на **чиракуване**, който няма как да бъде прескочен. А за чиракуването се **изисква време** – не само да има при кого да чиракуваш, но и време, за да се научиш и изпробваш, за да се докажеш и утвърдиш, за да излезеш нагоре в структурата и това да не е изкуствено, а да съответства на лични качества, заслуги и капацитетност.

Вижте, във всички сериозни и стабилни партии сега младите са в подчинено положение, не са в лидерската група. И това в голяма степен е нормално състояние на нещата.

В тази връзка нека ясно да кажем и убедено да се проумее, че в България е **време да бъде преодоляна старческата и комплексарска илюзия**:

- „*ние старите вече не можем, спасението и промяната ще дойде от младите*“;
- „*дайте път на младите и те ще ни спасят, ще ни изведат на спасителен бряг*“;
- „*нека младите управляват и решават, защото те са по-умни и по-образовани*“!!!

Разбира се, във всичко това има зрънце истина, но повечето е проява на **насадена старческа безпомощност** у нас, вкл. и сред част от родителските поколения на 40-50-годишните. Така работи **политическата пропаганда** – величаейки младите и децата, унизявайки възрастните и родителите. На тази пропаганда се поддават немалко хора – млади, с неадекватни и избързващи претенции, както и възрастни – изпаднали в психарщината на „**заучена безпомощност**“.

Всичко това в политиката създава **нездрава атмосфера**, вредна мисловност, стимулира крайна егоистичност върху поколенческа основа. Всичко това е един **особен популизъм**, който води до серия от неадекватни очаквания. Именно върху тях стават възможни нови политически формации с абсурдни лица, с извратена психика, както и с нечисти биографии. Ако всичко това се проявява от и го виждаме в млади лица, то не ни става по-леко, напротив, разочарованието ни е по-силно и по-емоционално.

Убеден съм, че **ПП Продължаваме промяната бързо ще катастрофират** политически именно поради този свой човешки състав, при тях точно той преобладава. И тази 2023 г. би следвало да е доста фатална за тях.

Можем да видим това още при предстоящите боричкания за ново редовно правителство в 49-то НС – сега са с втори мандат и това би било катализатор те да проявят цялата си човешка и морална несъстоятелност, а върху тази основа и критичната си политическа и властова несъстоятелност. Всичко това не стана достатъчно ясно при предишното им правителство и държавно властничество (декември 2021 – август 2022), но сега вече всичко ще се

види ясно. Това очаквам, без да съм лош човек, а бидейки реалист с дълъг практически опит и съответна теоретична призма.

/9.35/

Какви са тези 4% "НЕ ПОДКРЕПЯМ НИКОГО, не гласувам за никого"? Сега така са гласували 109 хиляди, което е над 4% от действителните гласове.

Количествено, това е равно на още една парламентарна група с 12 депутата.

Това са граждани, които **не остават пасивни** – да мърморят недоволено в кухнята си, че било нямало смисъл да гласуват. Отиват и гласуват, демонстрирайки, че от конкретните предложения на „политическия пазар“ **всички плодове им се виждат загнили** или направо вмирисани. С този си вот гражданите **заявяват публично**, че не приемат с доверие нито един от партийните лидери и водачи на местна партийна листа, че не се доверяват дори минимално на предизборните обещания и популизми, че им е втръснало от поредни и поредни лъжи преди изборите, от политическа демагогия, от нагла цинична неморалност от страна на политическите говорители и ключови лица.

Нашият Изборен кодекс през 2016 г. допусна този вариант за гласуване. Много хора не схващат огромния смисъл и не разбират, че това е **висша форма на демократичност** в сегашните ни изборни процедури. Вместо да я премахнем, както някои предлагат, би следвало да направим обратното – да **УВЕЛИЧИМ нейната реална ДЕЙСТВЕНОСТ**. Сега това действа като морален шамар към политиците, но можем да го превърнем и във фактор при определяне на самия депутатски състав на Народното събрание.

Сега има проблем в **практическата реализация** на този граждански вот.

Това са действителни гласове, но в същото време те сега **не участват при разпределяне** на мандатите – изваждат ги от 100% действителни гласове и тези проценти ги разпределят към партиите, които са прескочили бариерата. А би следвало да е обратното – тези гласове, **ако са над бариерата от 4% да се изчисляват като брой депутати** – напр., ако съответстват на 12 депутатски мандата.

Вече има предложение тези гласове и проценти **да не бъдат преднамерено елиминирани** и да се допусне те да участват в разпределението на „**полезните действителни гласове**“. Напр., сега от общия брой 240 депутати, да се оставят празни 12 мандата, и следващото НС да функционира с реално избраните от гражданите само 228 народни представители, те да са неговите 100% народни представители. Временно, за един мандат, броят на действащите депутати да се намали от 240 на 228.

Това би било подобно на **пулсирането на общия брой депутати в Германия**. Там броят депутати е различен след всеки избори поради смесената им изборна система – пропорционална и мажоритарна, както е била при нас при избора за Велико народно събрание през 1990 год. При нас броят депутати също може да се разреши да бъде различен като се отчита този ярък и изключително активен граждански вот с „**не подкрепям никого**“, разбира се, ако и когато тази група надхвърли прага от 4%.

Този вот не бива да се дискриминира, както на практика става сега. Стига се дори до драматични колизии, както на евроизборите през 2019 г. – тогава **дискриминирането се превърна в привилегироване**.

Радан Кънев тогава стана евродепутат само чрез някакви преизчислени и добавени му стотни от процента – след като тогава елиминираха процента на „не подкрепям *никого*“, без да се отчита, че това е казано и така е гласувано от избирателите вкл. и относно Радан Кънев.

По това аз тогава написах и показах изчислението. После обясних, че в **Кодекса няма изричен текст да се процедира по този дискриминационен и привилегирован начин**.

Има само някакъв текст в заключителни разпоредби, наложен от някакви математици, които тогава не са мислели демократично и същностно, а само формално и технократски. Но ЦИК им се е **подчинил и използва такава дискриминационна методика** за отпадане и преразпределяне на едни изключително символни и политически активни гласове.

Над 4% „гласуване за *никого*“ е граждански вот, действителни гласове. Има резон и демократична логика тази група избиратели да не бъдат пренебрегнати и дискриминирани. Уверен съм, че е възможно да бъде преодоляно неразбирането и съпротивата, и да се смени механизмът за определяне на депутатите в Изборния кодекс. Важно е вотът „*не подкрепям никого*“ да не е само морален плесник, както е досега, но и да му се даде съответна властова действеност.

/11.03 и 14.47/

Докога с тези ИЗКУСТВЕНО РАЗДУТИ избирателни списъци – с над 1 милион умрели или фиктивни избиратели?

Ситуацията с избирателните списъци продължава да бъде **трагично-комична**.

Трагична, доколкото вече става дума за 15-18% фиктивни имена в официалните списъци. Чрез тях 2-3 партии злоупотребяват в големи мащаби, добавят си изкуствени проценти. Покрай тях все се намират нови малки партии, които си правят кривата сметка, че чрез фалшификации, вкл. чрез фалшиви избиратели в списъците, биха могли изведнъж да подскочат и да се захванат за властта. Става дума за **някакви „али-бали“ с гласуването и после при преброяване на гласовете** – разбира се, по престъпен начин, със съдействие от страна: първо, на много от кметовете, после, на ГРАО и ЦИК, и накрая, на правителството, което не си изпълнява задачата да организира „*честни и демократични избори*“.

Комична е ситуацията, защото официалните лица в институциите въртят глуповато очи и дават някакви невнятни обяснения, или пък повдигат безпомощно раменца все едно решението зависи от някакви извънземни, а не пряко и бързо именно от тях, или се подхилкват нахално, прехвърляйки си топката. Комична е защото прехвалените Служебни правителства на Румен Радев – от първото с вице ген. Стефан Янев (обявен тогава, че отговаря за честността на изборите), та до сегашното на Гълъб Донев – по детски се правят на разсеяни, сякаш този проблем е някакъв незначителен и нямат време за него в уж героическите си усилия да направят истински честни и реално демократични избори. Комично е и лицето на самият президент ген. Радев, с преднамерено сериозно и уж загрижено изражение, който също се прави на разсеян, поприкрит зад своите правителства.

Това е тревожна ситуация още отпреди 20 години. По нея много се говори, дискутира се, алармира се. Правени са опити за прочистване на избирателните списъци, но само с минимален и краткотраен ефект. През 2014 в Гражданския борд на 40 наблюдателски организации аз и проф. Михаил Константинов, в качеството си на публични и влиятелни експерти, говорихме за фалшиви избиратели, за така нар. „*мъртви души*“ в избирателните списъци – от порядъка на 1 милион до 1,3 милиона. Това тогава при официален списък с около 7 милиона избиратели е равно на около 16-17% от списъка. Сега, при изборите от 04 април 2023, при официален списък с около 6,66 милиона избиратели вече е равно на 17-18% от списъка.

Оттогава ситуацията съвсем не се е подобрила, 9 години по-късно трагедията и публичния цинизъм на институциите са същите. Нищо не се направи кметовете да не подават фалшива информация към ГРАО. Нищо не се направи самото ГРАО да може да контролира съмнителни и фалшиви данни откъм кметовете. Нищо не се направи за насрещни проверки, когато на един адрес – дори при липса на обитаема сграда, се регистрират десетки фалшиви избиратели. Нищо не се направи, за да се регистрират автоматично поне вече умре-

лите избиратели, без информацията да се забавя и скрива от кметовете. Нищо не се направи по някакъв начин да се синхронизира информацията за гражданите с изборително право между НСИ и ГРАО.

Нищо не се прави и направи от страна на правителството и на ЦИК да се промени ситуацията и след препоръки от страна на **наблюдателските мисии на ОССЕ**. За тези избори също имаше такава мисия. И сега в моя офис дойде един добре информиран наблюдател от мисията (французин), разпитваше подробно, фактологично и процедурно, записваше си детайли, поклащаше разбиращо глава, и ... нищо не чух да се е случило по посока решаване на проблема.

Нищо не се прави и направи, за да се премине към някаква форма на **АКТИВНА РЕГИСТРАЦИЯ** на избирателите преди всеки избори, както става в много от страните в ЕС.

От 2014 г. насам, ние като експерти предлагаме и препоръчваме **2-3 основни варианта** за активна регистрация. Но оставаме с глас в политическа пустиня – няма нито една партия, която досега това да го е приела като своя теза и цел.

Ако чрез съответна промяна в Изборния кодекс се приложи активна регистрация, тогава:

- визираните около 1,3 милиона фалшиви избиратели в сегашните изборителни списъци биха отпаднали;
- заедно с още няколко 100-тин хиляди пасивни избиратели, които концептуално и упорито не желаят да гласуват;
- заедно с още няколко 100-тин хиляди избиратели, които са разсеяни някъде далеч по чужбините – и дори не се знае за тях живи ли са, къде са, да не говорим дали си спомнят, че са български граждани и че биха могли да участват в някакъв изборен и политически процес в България.

Ако се направи нещо подобно, тогава и **изборната ни активност изведнъж няма да изглежда толкова депресиращо ниска** – сега официално се отчита само 40%, а би могло ясно да се види, че тя реално е от порядъка на 60% и дори повече от това.

Тук можем да се досетим, че изкуствено поддържания масив от „мъртви души“ в изборителните списъци обслужва не само фалшификаторите и големите крадци на проценти. **Обслужва и плиткоумната ПРОПАГАНДА за уж долнокачествения български народ**, който не се бил интересувал от политиката, не искал бил да участва в избори, и така той пак бил най-отдолу в сравнение с другите братски европейски народи – изобщо, за нищо не сме били ставали като народ, щом като не сме били гласували.

Познато ви е, нали? Неусетно сте се поддавали на това внушение и сами сте си мислили и дори може би страдали, че у нас изборителната активност била екстремно ниска, нали? Често или понякога говорите това, без да се замислите, нали? Просто във всичко това отново виждаме **огромната сила на пропагандата** – в случая тя работи от 2001 г. насам, за да се депресираща народът, че е неадекватен спрямо някаква си истинска демокрация, доколкото у нас тя била някакво си менте с менте граждани.

Тази пропаганда я започна провалилият се Иван Костов през Юни 2001 год. И досега тя само се наслаждава в представите на хората, за жалост дори в умовете на уж специалисти сред политолозите и социолозите, сред журналистите и сред самите политици у нас. Пропагандата превърна уж ниската ни изборителна активност в депресираща **подразбираща се очевидност** и масовото съзнание реагира автоматично с рефлекс: „избори – ааа, ниска изборителна активност“, „избори – ааа, хората пак няма да отидат да гласуват“.

Ето няколко **големи числа, от които ясно се вижда абсурдът** с изкуствено раздутите ни изборителни списъци.

Последното ни преброяване, с валидност към Септември 2021 г., показва **6 520 000** български граждани, вкл. младите преди пълнолетие. Американските сайтове на CIA и Souptymeters, с валидност към Април 2023, показват наше население около **6 820 000**.

Под 18 години, непълнолетните без право на глас, са около **1 100 000**. Тях трябва да ги извадим от общото число на гражданите. И остават **от 5,4 до 5,7 милиона пълнолетни** с право на глас. Е, само според такава елементарна сметка, колко са минимум „мъртвите души“ в избирателните списъци?

Официалният избирателен списък през Април 2023 бе около 6 660 000 избиратели, значи „мъртвите души“ са **минимум от 960 000 до 1 160 000**, това са фиктивни избиратели вповече от реалните.

Докога ние като държава ще се въртим в този ОМАГЪОСАН КРЪГ?

Моят отговор е категоричен: **докато държавата пожелае да си свърши работата**. Работата е доста проста да бъде свършена бързо и надеждно. Но не искат.

Прочистването на списъците може да стане **още в базата, от която се фалшифицира** – това са кметовете и общинските администрации. Броят „мъртви души“ в списъците рязко би се съкратил, ако те са под контрола на полицията в селищата, както и ако има насрещен контрол от страна на ГРАО, още и ако се въведе контрол от страна и на ЦИК. За последното ЦИК би следвало да бъде съответно оправомощен чрез Кодекса и други закони.

Всичко това нито е толкова трудно, нито предполага сложни процедури, нито ще отнеме дълго време. Само държавата да го пожелае и да се заеме сериозно с проблема.

Според мен, реалните избиратели **не са повече от 5,1–5,2 милиона**. Изчислена спрямо едни такива 100% избирателно тяло, избирателната активност от 4 Април не е 40% – регистрираните 2,683 милиона гласа не са 40% активност. Спрямо реалното пълнолетно население тя е от порядъка на 48-50% активност.

Тя е дори по-висока, около 57-60%, ако извадим и онези емигранти, които са толкова далеч от СИК, че нямат физическа възможност да отидат да гласуват – дори и да поискат.

Такава активност – от 48-50% или 57-60% избирателна активност съвсем НЕ Е НИСКА. Висока активност е в съпоставка с другите страни от ЕС. Разбира се, нека сега не се съизмерваме с Турция. Там е съвсем друга ситуацията, гражданската активност се генерира върху съвсем различна ценностна и мотивационна основа.

Кое е реалното избирателно тяло днес в България?

100% реално избирателно тяло са **живите българи** в България, плюс само **онези в чужбина, които са близо** до избирателна секция и имат физическа възможност да отидат да гласуват. Останалите емигранти, живеещи някъде в чужбина, които са далеч от изборна секция би трябвало да ги извадим от 100% реални избиратели – те имат право да гласуват, но нямат физическа или финансова възможност да го направят.

Всичко това аз се опитвам да обяснявам вече много години. Но ушите се оказват запушени, умовете отказват да се замислят.

Реално ние имаме **европейски стандарт на средна и дори висока** избирателна активност, а не ниска! Добре е да проумеем това, за да не се подценяваме и самообиждаме като активна политическа нация. Ние продължаваме да сме такава нация.

Трябва да спрем да се поддаваме на **грозната нихилистична и анти-българска, на гадната пропаганда**, че уж сме били неадекватни като народ за нормална политическа активност в условия на демокрация.

/14.12/

Преизчисляване на БРОЯ МАНДАТИ в отделните МИР– въз основа на демографската динамика и обезлюдяването в много области.

Официалната статистика е доста жестока – ясно показва **продължаващо обезлюдяване** в много от областите в страната. Реално при тях нещата са още по-зле, просто защото много от гражданите им, които **вече са се преселили да живеят уседнало в други** големи градове, в други по-жизнени области, или някъде в чужбина. Но при това не са се отписали от своя постоянен адрес (не са си сменили личната карта) и статистиката още ги води в предишното им населено място. Последното национално преброяване от Септември 2021 г. също не направи пълна корекция – доколкото то **не бе достатъчно изчерпателно, пропуска** някои категории население – именно най-мобилните, и поради това също частично прикрива реалната динамика и мобилност на населението в най-обезлюдяваните области в страната.

При всички случаи проблемът с динамиката на населението по области поставя въпроса за **преоценка на броя на депутатските мандати** в отделните МИР. Тук трябва да имаме предвид, че у нас има минимален брой депутати – 4 броя, в най-малолюдните райони. Някои от тях нямат достатъчно население и достатъчно избирателно тяло за всички тези 4 мандата, а само за 2 или три от тях. При това положение в такива области един депутат се избира с 2-3 пъти по-малко гласове в съпоставка с повечето други МИР-ове. Това привилегирова тези малки области и мафиотско-феодалните структури в тях, и съответно дискриминира нормалните и големите области.

Сега чрез решение на ЦИК бе направена частична корекция: в 6 области отнеха по 1 мандат и добавиха в други 4 области, вкл. на София дадоха допълнителни 4 мандата. Така малко се **поизравни диспропорцията в ЦЕНИТЕ на един депутатски мандат** (брой гласове, с които се избира един пълен мандат във всяка отделна област, във всеки отделен МИР).

Но проблемът като цяло продължава да е остър. Очевидно, в това поле е нужна трезва преоценка на няколко норми в Изборния кодекс и намиране на по-балансиран вариант.

Можем да вземем **добър пример от съседна Гърция.**

Наскоро там минаха парламентарни избори и забелязахме, че има немалко изборни **райони с по един или двама депутатски мандати**. Там в много по-голяма степен броят на избирателите по изборни райони съответства с броя на депутатите в областта, цената на всеки от мандатите в много по-голяма степен е приближен към някаква усреднена стойност.

Освен това там ще дават **БОНУС от 25 мандата за ПЪРВАТА** политическа сила – това е при 300 депутата в парламента им, и ще е валидно от следващите парламентарни избори.

Това е разумна мярка **при условие, че големите партии вече не са достатъчно големи, за да гарантират политическа стабилност, конкретно – за да съставят устойчиви правителства**. Ето, у нас, ГЕРБ за пореден път спечелиха, но отново така, че няма да са способни отново да съставят свое правителство. Поради това агонията в държавата ни ще продължи, вторите като изборен резултат са изкушени да се качват по главата на първите и фактически да ревизират вота на народа.

От това нищо добро не можем да очакваме – нито като **държавна устойчивост**, нито като **ясна отговорност** за пагубни властови решения, нито за **култивиране на мяра** и въздържаност у политиките претенциите им да съответстват на изборния вот, който са получили или не са успели да получат.

/15.27/

Залогът „РЕДОВНО правителство“ след тези парламентарни избори?

По-скоро очаквам да **успеят да направят** правителство, въпреки че би станало мъчително. Мъчително би било и за първите – ГЕРБ, и за вторите – ПП-тата.

Мъчително би било, ако ГЕРБ се опитат с първия мандат – би им било трудно, защото ПП-то в лицето на Кирил и Асен вече избързаха и на 2-рия ден след изборите декларираха, че няма да ги подкрепят в техен вариант за правителство. Освен това, Борисов вероятно преценява, че това би ги **натоварило с голяма отговорност** за бедите в държавата и обществото, очаквам те да се изхлузят от този вариант. Поради това очаквам цял месец да играят ръченица и накрая да прехвърлят горещия картоф към Кирил и Асен с обещанието, че ще ги подкрепят.

Още, надали **господарите от Посолството** биха предпочели този вариант – все пак Борисов за тях е атакуван за корупция и престъпления, разни „гейтове“ му висят като меч над главицата, винаги са го подозирали, че се извърта и работи не само в полза на Брюксел и САЩ, но и в полза на Русия и Путин. А и не се знае кога **омертата ще се разпадне** и едната част от мафията ще се опълчи срещу другата част от мафията. Говоря за стройната и всеобхватна мафиотска СИСТЕМА в държавата и икономиката ни от 2014-2017 год., когато те завършиха ТРЕТИЯ мафиотско-олигархичен преход у нас и оттогава ние си живеем в мафиотска държава – политическата мафия у нас си има цяла държава и тя добре работи за тях. /за моята концепция за три плюс един прехода у нас за 34 години виж текста към интервюта от 21 април в: www.mirchev.bg/

Мъчително би било и за ПП-тата като им стоварят да правят редовно правителство с горчивия си втори мандат. Мъчително ще им е, защото те прекалено **много го искат, но можето им е критично недостигащо**. Но няма как да се измъкнат някъде встрани, защото те сега са любимците на Запада у нас, те са избраните от господарите от Посолството изпълнители у нас на глобалната политика чрез България и във България.

Мъчително би било за Кирил, Христо и компания, доколкото те сами са се **оплели във вражда и обиди** срещу ГЕРБ и лично срещу Борисов – сега как да го прегръщат и целуват в общо правителство? Мъчително би било за Кирил и Асен, защото те стават **все по-брутални и безочливи в публичното си поведение и говорене** – а това все пак си има граница на търпимост!

Мъчително би било за ПП-тата да съставят добро правителство, защото те са прекалено войнолюбци, прекалено джендъри, прекалено евро продажни, прекалено търговци в манталитета си, прекалено корпоративно зависими и корумпирани. Те са всичко това в мнооого по-голяма степен в сравнение с уж най-лошия от лошите Борисов с неговата ГЕРБ.

Усещам, че по всичко това вече се **вдигна пропагандната завеса** и твърде много от мислещите и подведени досега граждани вече го провиждат и виждат, ще си признаят и ще започнат да съжаляват, че вече 3 години са им се надявали, поддържали са ги, гласували са за тях, борели са се за успеха им във ФБ и по площадите.

В този граждански процес на изтрезняване новата парламентарна група на ИТН и лично Слави Трифонов също очаквам да бъдат безжалостни – никакви Ленчета и Кирчовци няма да бъдат пощадени.

За разлика от ИТН, другите уж опозиционни партии в това 49-то НС ще са „и тако – и вако“. Очаквам БСП и Нинова да се гънат поради някаква химерична възможност отново да бъдат включени с двама-трима министри – не очаквам сега те да са като ИТН с тяхната ясна и ярка опозиция срещу ПП-тата, с тяхната психическа безжалостност срещу тях.

ДПС също ще правят гъвкави стъпки, уж срещу правителство на ПП, но после вероятно ще ги натиснат и те да подкрепят – това е в логиката на използваемостта им като партия и олигархия, това е в манталитета им на балансатор при всякаква ситуация. /по това подробно пиша в текста към двете си интервюта от 21 април 2023, вижте в www.mirchev.bg/

Най-интересни са ми **ПП Възраждане**. В тяхната логика да правят скандали и да провокират грозни сцени, те вероятно ще скачат срещу ПП-тата, но докога ли? Ако си спомним опита от предишните парламенти, те вероятно ще имат **странни гласувания** – подсурдинка заедно с ГЕРБ, в неочаквани комбинации с ПП-тата, без ясна съпротива срещу войната, с гънене и огъване, че не били партия на Путин у нас, и др.под. дето вече сме го гледали.

И така, вероятно ще има редовно правителство с втория мандат на ПП и ДБ.

То би било **мъчително за главните играчи, както и за миманса** около тях. Би могло да стане, но при огромна гражданска и дори медийна съпротива, и обругаване – а това е фактор за къс живот и грозно залазване.

Би могло да стане такова правителство, но само поради **външният императив откъм Посолството** и новия посланик на САЩ, който да не забравяме, че е тесен специалист по Майдани. Натискът оттам очаквам да бъде **брутален и безапелационен** – и над ГЕРБ и срещу Борисов, и над ПП-ДБ да поемат отговорността и после да станат за смях, и дори в някаква степен над ДПС, за да подкрепят и дори да участват в това ново редовно правителство.

Но всяко зло – за добро! Нали така говори мъдростта на българския народ.

Едно измъчено правителство с втория мандат на Кирил и компания би било **ПЪРЗАЛКА към скоротечното им ДИСКРЕДИТИРАНЕ** – пропадане до 10-12%, после до 5-7%, и вероятното им катастрофално излизане от властовата сцена в България, както и ... започване на съдебни дела за техни геройства, докато бяха на власт през 2021-2022 год.

Такова хибридно правителство би било **фатален тест за способността на Борисов отново да оцелее** – лично извън затвора, както и като политически лидер на ГЕРБ. Дошъл е този момент, само се чудя, кой точно ще влезе в ролята на негов екзекутор и как конкретно ще станат нещата на практика. Дошъл е моментът най-после да се направи **опит ГЕРБ да продължи като властова партия, но без Борисов**. Това сега ни се струва невероятно, но логиката на живота все пак е по-силна от личните съдби. Отдавна се говори и се очаква такъв опит, може пък и да стане, знае ли човек? В политиката стават всякакви чудесии!

Трети вариант за Правителство в 49-я парламент има ли?

Имало било трети вариант, така говорят в телевизора разни колеги анализатори: комбинация на **ПП-ДБ, плюс БСП, плюс ДПС**. Но такава формула и съдружие ми се вижда абсурдна, въпреки че ПП и БСП вече преди година са били в коалиция, както и БСП и ДПС преди 10 години.

Осмелявам се да кажа, че това **не е възможно** да стане на практика. Причината е, че ДПС е разумна и доста умна партия. Има много негативи от предишния правителствен съюз между ПП и БСП – от Декември 2021 до Август 2022. ДПС видяха и са си направили сметката. Мисля, че ДПС няма да иска да понесе негативи, подобно на БСП и Нинова, и да яде горчивата попара на Кирил и компания.

/18.17/

Има ли АРХИТЕКТ В СЯНКА зад партиите, за да направят правителство?

Е, защо да няма? Разбира се – Посолството. Това е известно на всички. За това вече съвсем открито се говори отдавна. Лидерите на партии ходят там да се отчитат и да получават задачите си. Всичко това е публично, съобщава се в медиите, не го крият, от ГЕРБ и ПП-тата направо си се гордеят и се съревновават при обслужването на Господарите.

И сега, от Посолството как биха ни оставили (според тях България е тяхна васална държава) сами да си правим правителство? В условията на война онези как ще ни оставят ние

тук, като някаква периферия в тяхната империя, да си правим каквото си искаме? Нали не сте наивни да си мислите, че онези там биха си губили времето тук с нас да си играят на демокрация и либерализъм?

Разумните хора вече проумяха и многократно видяха с очите си, че онези уж „*демократи, либерал-демократи*“, когато става дума за реална икономика и за реална политика, съвсем не си играят на демокрация. Особено пък сега, в тази военна ситуация, при упорството им да ескалират сблъсъка, вместо да успокояват нещата по посока на дипломатично и разумно разрешаване.

Сега ще има жестоко и брутално **командорене на марионетките** тук, в България, за да се състави редовно правителство, за да се иземе изпълнителната власт от ръцете на през. Радев (той все пак се опитва поне частично да балансира), и да се връчи властта в ръцете на безпрекословно изпълнителни хора. Вече говорихме за това и дори го нарекохме „**Правителство на войната**“.

В каква **времева перспектива** ще се развива конфликтът и войната в Украйна и това съответно ще се отразява у нас?

Според мен, конфликтът към есента на тази 2023 година вероятно ще започне да се развързва – конкретно, ще се види ясно кой е победител и кой е губещ. Това съвпада с началото на горещата фаза в предстоящите избори за президент в САЩ. Те самите нямат време да протакат, а са им нужни и някакви доказателства за успеха им в Украйна срещу Русия и Путин. Освен това през Юни ще има заседание на БРИКС и се очаква да бъдат присъединени още 20 страни, с което вторият световен полюс придобива наистина огромна мащабност и сила, престиж и самочувствие. Така че **бързането**, вкл. в България, е в **критично скъсена перспектива** – лятото и началото на есента на тази 2023 год.

Точно сега и без никакво повече протакане на САЩ им е нужно тяхно **марионетно правителство** в България:

- за да ни **вкарат с жива сила**, 1-2 български батальона, във войната в Украйна;
- за да си създадат още **3-4 активни военни бази** по нашето крайбрежие;
- за да ни вземат най-после душата, да **прекършат традиционната** ни семейна, родителска и полова култура, и безпрепятствено да ни залепят с **психарските си джендър** политики;
- за да ни вкарат „**технически**“ в **Евروزоната** и предадат Централната ни банка под чиновническа власт от Европейската банка, както и за да **изземат парите и забранят плащането в брой** като един от трите експеримента на тази глобалистка програма ;
- за да **смачат окончателно енергетиката** ни и отрежат този изключително мощен досегашен лост за някаква независимост на българската икономика;
- за да **опустошат окончателно** средното ни училище, изкуството и културата ни, в голяма степен и висшето ни образование – превръщайки ги в **инструмент за масово отродяване и опростачване** на децата и младите поколения, на българския народ като цяло;
- за да **потушат бликащото русофилство** в България – не само масово сред народа, не само все още сред немалка част от интелигенцията и експертните съсловия, но и сред държавната администрация, вкл. вътре в специалните служби и органи в държавата ни.

За реализиране на всичко това САЩ дават огромни пари – говори се за 1 милиард целево през 2023 год., целево за съответна пропаганда и други мероприятия. Един милиард са ужасно много пари, при това разчетени за половин година – само по себе си това означава, че чергата им се е запалила и пари под краката.

Но парите са само половината от проблема на желаното господство над уж васална България. За реализиране на горното им е нужно **МАРИОНЕТНО правителство със самоотвержени глобалистчета** и стари заклетни глобалисти. Нали някой трябва да харчи и похарчи приготвените пари и да съумее да постигне конкретните поръчани резултати. Затова им е нужно правителство на ПП-тата, подкрепено от смачканите от ГЕРБ, изтърпявано поне за 3-5 месеца от хитреците от ДПС.

Относно смачкването и потушаването на **бликащото русофилство** у нас, по това ГЕРБ и Борисов не направиха тотално прочистване – повече поради факта, че не искаха и не бяха последователни; по-малко поради факта, че не успяха в някои свои усилия, напр. за въвеждане у нас на Истанбулската конвенция. А на Кирил и компания за 7 месеца правителство не им стигна време за такова нещо, още повече че в тяхното правителство за доста неща им пречеше БСП.

В това отношение **американската политика спрямо България досега НЕ е достатъчно УСПЕШНА** – обществената и гражданската тъкан у нас се съпротивлява, при това се съпротивлява изненадващо успешно, не се дава и не се подчинява тотално.

В този смисъл не е вярно твърдението на разни **паникьори и черногледци, че ние вече сме били колония**, поставени сме били в тотална зависимост – още не са ни поставили в такова безизходно положение и в такова народно и държавно безсилие. Това вбесява онези от Посолството, а на нас ни дава увереност, че българският народ с държавата си отново не се дават без бой и няма да се предадат и подчинят на такава опустошаваща ни външна тотална власт и господство.

Ние продължаваме да сме феномен със съпротивата си – срещу джендърството от 2018 насам; през 2020 и 2021 години с неподчинението си спрямо здравния колапс чрез здравни сертификати и 4-рни ваксини; сега с огромната подписка от 604 хиляди българи против влизането ни в клопката на Еврото; както и с упоритото нежелание да се включим, както Полша и Румъния, във военни конфликти на страната на Киев.

Много им идва на американците от нас. Време им е да ни спретнат един Майдан и тук. Преди това ще направят неистово усилие да принудят политическите врагове тук да се прегърнат братски и да направят марионетно правителство. Ако успеят да прегърнат ПП и ГЕРБ, ДБ и ГЕРБ, и ако направят такова **хибридно марионетно правителство**, то те така ще изолират през. Радев, ще му вземат изпълнителната власт, ще го изтикат встрани като променят закона за специалните служби, накрая, ако всичко това не помогне, ще му спретнат и едно Майданче. Активистите от 2013-2014 и от 2020 г. са на линия, още по-озлобени са, още по-платени са, още по-обезумели са. Това е една доста нерадостна и рискова за България перспектива, но за жалост е твърде реалистична, още повече е логична.

Що се отнася до развързване на ситуацията в Украйна, във войната там, за което говоря, сега в завършваща фаза се води една от **решаващите битки** – тази за огромния укрепен район на **Бахмут-Артёмовск** и селищата наоколо. Съпротивата от Киев и НАТО е огромна, жертвите им са колосални (75 хиляди убити и 75 хиляди ранени в битката за Бахмут), но не се отказват и с това показват доколко тази битка им е важна – повече имиджово и политически, и по-малко военно-стратегически.

От друга страна, от Март 2023 се очаква голямо и **решително контра-настъпление** от Киев срещу фронта на СВО. Но това контра-настъпление се отлага вече поне 3 пъти – все го отместват с по месец напред. Някакъв решителен военен сблъсък ще има, надали ще се разминем с това, но аз очаквам – с 95% вероятност, че руската страна ще победи. Военно ще победи – въпреки всичките си вътрешни проблеми и колизии, въпреки разни лъкатушения и отстъпления, въпреки сблъсъка между Пригожин и военните министри, въпреки огромни напрежения вътре в руското общество и държавата им. Очаквам **Киев и НАТО по**

един или друг начин да капитулират – за това говорят вече и американски смели експерти. Фактите подсказват, че се върви в такава посока – Западът отново в агресията си ще капитулира пред Русия, и пред съюзниците на Русия, а те стават все повече, все по-открити, все по-организирани.

Времето перспектива, според мен, е до края на лятото и есента на тази 2023 г. да има решаващи военни сблъсъци, нов тип западни оръжия срещу Москва, нови огромни пари за въоръжаване и за издръжка на остатъчната Украинска държава, нови опити за психоатака срещу Русия и Путин, нови вълни на пропаганда срещу измислената „Империя на злото“.

Сега вече проблемът на Запада е **как биха могли да приключат тази война**, но все пак някак си със **посъхранено достойнство**. После вероятно ще има период на интензивни 5-7 месеца преговори и опити за договаряне – поне начална фаза на такива преговори и договаряне.

Евентуално към есента на 2023 г. ще ни просветне, поне малко, и ще се окажем в една по-предвидима и по-спокойна гео-политическа ситуация. И тогава отново ще има шанс за нещо нормално в България. /по това вижте подробно в интервютата ми от 21 април, в сайта www.mirchev.bg /

/20.11/

Каква е ролята на КИТАЙ сега в световния процес, в глобалния политически и икономически сблъсък и надиграване?

Няма спор, че ролята на Китай е огромна и ще бъде огромна – както за динамиката, така и за завършека на сегашния световен сблъсък.

Победата на Русия и Путин във войната в Украйна срещу Киев и НАТО до голяма степен **зависи от Китай** – поне що се отнася до нейната икономическа **поносимост**, що се отнася до политическия гръб и **сътрудничество**, що се отнася до **скоростта** на победата, както и накрая, когато се води дипломатия и се **предоговаря** новият световен порядък и новото разпределяне на глобалните зони на влияние и господство – по аналогия с Ялта от 1945 год.

Трябва да **помним датите 20-22 март 2023**, когато Китай отиде в Москва. Това е единствено по значимостта си 3-дневно посещение, с множество разговори, с договаряне за стратегически неща. Това е след 13 месеца война, изчакано бе за да се види накъде се движат нещата, през това време Китай имаше гъвкава и предпазлива, съвсем нееднозначна политика спрямо Русия и другите участници в тази война.

В Москва двете страни демонстрираха **висша степен на добронамереност и готовност за обединени действия** срещу доскорошния световен лидер и претендент за световен господар. Това наистина бе водоразделно събитие. Бе демонстрирано на Света, че Китай категорично подкрепя Путин и Москва в тази война, както и пренареждането на световния ред като цяло.

Ето защо считам, че след 22 март 2023 **Светът вече е съвсем различен**. Шансовете на Запада да победи във войната в Украйна вече хич ги няма.

Вероятността да **отстъпи и по всички останали глобални фронтове** – финансови и банкови, технологични, производствени и икономически, търговски и логистични, ценностни и идеологически, културни и медийни, политически, и т.н., бързо ще се увеличава и ще става стресираща за всички, които продължават да мислят във формулите на западния мейнстрийм, които продължават да са с „*широко затворени очи*“ – това е особено неадекватно от Март 2020 и от Февруари 2022 насам.

За жалост, досега **България остава извън зоните на „Китайски интереси“**. За разлика от самата Украйна, за разлика от съседна Гърция, за разлика от много страни в Европа, за разлика от Африка и Латинска Америка, за разлика от мюсюлманските републики в пост-съветското пространство в Азия, за разлика от Близкия Изток и Иран.

Самò по себе си това ни прави **неадекватни на процеса на реструктуриране** в Света. Служебните правителства на през. Радев нищо не направиха да излезем от едно такова саомаргинализиране. Новите правителства на всякакви ПП-та още по-малко биха направили. Решението е в наистина нова, алтернативна политическа сила – с разум и здравословен прагматизъм в международните отношения на страната ни.

За жалост, **анти-китайската политика има дълга история:**

- започна се от **перестройчика Андрей Луканов** и неговата патологична про-западна ориентация, съсипала ботатата и високо развита България;
- после, през 1996 г. **опитът на Жан Виденов** да потърси и договори значимо сътрудничество между двете държави и икономики бе саботиран – напр. от външния министър на БСП тогава Георги Пирински;
- после, **Симеон и Станишев** също показаха храбра пасивност и глуповата незаинтересованост;
- по време на **12 години власт на ГЕРБ** бяха саботирани и смачкани (вкл. чрез брутални рекетъорски методи) няколко проекта за огромни китайски промишлени инвестиции у нас – зная за поне 2 такива случая за над 100 милиона инвестиции;
- **не съм чул ДПС** да са се интересували от някакво сътрудничество с Китай – това вероятно е поради идеологическата им бариера, нали все пак те били „*либерали*, западни либерали“;
- **БСП-то на Миков и Нинова** също бяха и продължават да са с широко затворени очи спрямо глобалната перспектива Китай – перспектива при едно икономическо стабилизиране и следващо изправяне на България. Тук пък да не би също да играе идеологическа бариера – нали Китай бил „*комунистически*“, а на БСП продължава да ѝ е наредено да се срамува и плаши от всичко, което някой изпревари да го обяви за „*комунистическо*“;
- драгите **патриоти и патриотари**, уж български националисти, не правят изключение. Ето сега, чували ли сте нещо програмно и реално като инициативи и стъпки от страна на поредните национал-спасители ПП Възраждане? Аз не съм чувал и не зная за нещо съществено и от тяхна страна.

Този АНТИ-КИТАЙСКИ КОНСЕНСУС сред българските партии е наистина впечатляващ, още повече, че той продължава устойчиво вече 34 години, през всичките досега ТРИ ПРЕХОДА в нашата държава и икономика. На средно и дребно бизнес-равнище ние си търгуваме с Китай, внасяме техни стоки, сега чрез интернет-търговията това още повече се разрасна, но на държавно равнище нещата клонят към нулата. Имаме една голяма фирма за сглобяване и производство на автомобили, но тя е пример за оцеляване във враждебна среда, а не за подпомагана от държавата инвестиция със стратегически глобален партньор. Това е реалността, за жалост.

Не може така. Не бихме имали добра перспектива, ако и това не бъде **политически ревизирано**, ако не се отворим към Китай – не само да внасяме потребителски стоки оттам, но и да изнасяме, както и да имаме **съвместни инвестиции**, а покрай тях и да променим и направим печеливши за нас политическите си отношения с много региони и страни от Света.

Зная, че Китай **потенциално са отворени към нас** – като към важна страна в центъра на Балканите и като входна страна към ЕС. Проблемът е в някаква наша странна ригидност (вцепененост), или пък идва от твърда **глобалистка забрана** над отварянето ни към Китай.

Проблемът също така е и в **мисловна недостатъчност** у повечето наши политици – не само сега, а и през всичките визирани 34 години на нова капиталистическа България.

Това е още едно **поле за радикално оздравяване** в българската политика, сред партиите и лидерските им групи у нас.

/21.40/

САНКЦИИТЕ и мерките срещу Русия, всъщност, не ИЗТОЩИХА ли Европа?

От началото на войната вече има **10 вълни/пакети от санкции** срещу Русия, блокиране на огромни нейни активи и финансови средства. Санкциите са широко ветрило – индустриални и технологични, търговски и логистични, медийни и информационни, банкови и разплащателни, културни и психологически, спортни и езикови, визови и застрахователни, транспортни и логистични, зърнени и продоволствени, газови и нефтени, златни и диамантени, никелови и алуминиеви, уранови и атомни, и т.н.

Целта на Запада бе под натиска и ограниченията на тези мерки **Русия да стигне до колапс, да бъде блокирана** икономиката и смачкан финансовият им баланс. Целта бе в Русия да се вдигнат вълни на масови фалити и огромна безработица, и в резултат народът рязко да обеднее и да се вдигне на майдан в Москва, интелигенцията и младите да въстанат срещу правителството и Путин, рейтингът му да катастрофира. Целта бе Русия да изпадне в световна изолация и блокиране от страна на довчерашните ѝ партньори в „третия свят“ – преди всичко от Китай и Индия, от арабските страни и Турция, от Бразилия и Африка.

Да, но стана обратното – **Русия оцеля икономически и финансово, разгърна огромни инфраструктурни проекти** в посока към Китай, към Пакистан и Индия, към Иран и Турция, през Северните морски пътища, осигури стабилност на рублата и златните си резерви, закупи си 100-ци танкери за износ на нефт, изгражда отделена от Запада банкова и разплащателна система, основана на алтернативни на долара валути, има огромно развитие на земеделието и хранителната индустрия, не бе блокирана технологично.

С рейтинга се получи обратен ефект – бавно и мъчително, но вече виждаме консолидация в обществото като цяло в подкрепа на СВО и широко гражданско разбиране за нейния смисъл и приемане на целесъобразността ѝ. Рейтингът на Путин остана висок и още се повиши. Злобната интелигенция сама се разбяга по света, а останалата ѝ част в Русия попада в списъци на „чуждестранни агенти“ – вече във фронтова опозиция срещу тяхната патриотично отечествена интелигенция. Появиха се културни **феномени като младия Шаман/Shaman** – с неговите песни „*Встанем*“ и гордата „*Я русский*“. А това вече е на нивото на ДУХа – от това ниво няма как да бъдат победени, съвсем аналогично с духа им по време на Отечествената война преди 80 години.

Със западните санкции и тотална психо-пропаганда Русия си има проблеми, по това няма спор. Но тя вече 14 военни месеца ги преодолява, успява да надмogne ограниченията и трудностите, да се справи с рисковете, успява вътрешно да се прочиства и да **стъпва на по-високо човешко и институционално равнище**. Това е видим процес.

По същество, Москва вече втора година ИЗПОЛЗВА ВОЙНАТА в Украйна и ветрилото от сблъсъци със Запада като външна **принуда да се справят вътре със самите себе си**.

Вижте военното им министерство и мислете за това. Вижте губернатори като онзи Александър Беглов в Санкт Петербург и мислете за това. Вижте завоя и промените в информационно-пропагандната им система и мислете за това. Вижте сферата на изкуството и киното им и мислете за това. Разговаряйте с живи руснаци с различни позиции и бихте се ориентирали в това. Мислете, за да бъдете реалисти как се развиват нещата и в каква посока.

Припомнете си огромната деформация в руското общество и държава, в руските умове и психика, които им бяха стоварени от политиката на Андропов-Горбачов-Яковлев-Елцин. През 90-те години **системата на обществото им бе изродена и блокирана отвътре, за да не може да се нормализира.**

Всъщност, освобождаването от всичко това, точно това освобождаване като най-забранено от глобалистите нещо, става в Русия и Москва. Става точно сега, **в четвъртото десетилетие** след техния „*преход*“ – започнал като „*перестройка*“ още някъде към 1983-1984 год. Успява да стане поради **екстремните условия на война** в Украйна, на отвън наложена им война с НАТО и западните въоръжени сили, в екстремните условия на икономическо и валутно, ресурсно и енергийно блокиране от страна на господарите в така нар. „*Еднополюсен свят*“, създаден след 1991 год.

Много анализатори обясняват, че вече втора година **основната война е вътре в самата Русия, вътре в самата Москва.** Всички останали паралелни войни, в които бе въвличена Русия и Москва, по същество са второстепенни – ако те се справят със самите себе си, ако там надделеят нормалността и патриотизма, както и модерната рационалност и истинската мобилизация, то и **другите войни ще бъдат спечелени.** Техният човешки потенциал и всякакви други ресурси за това са огромни, още повече, че те вече получават открита подкрепа от 2/3 от Света. /по многото паралелни войни сега вижте по-подробно в текста към интервютата ми от 21 април: www.mirchev.bg/ /

А и **историческата закономерност** работи в тяхна подкрепа, дългите цикли по Кондратиев работят в тяхна полза. Времевите цикли на „*победа – възход – апогей – загниване – замиране*“ работят в тяхна подкрепа.

Сега в Света като цяло започва **нов исторически цикъл**, а войната в Украйна и всички други паралелни световни войни, просто принудиха Русия и Москва да се наместват в прехода от стария към новия исторически цикъл, и по този начин да се окажат глобални лидери. Не зная колко от вас, моите любезни читатели и слушатели, разбирате теоретично и методологически тези неща, но съм уверен, че повечето от вас ги усещат със здравия си рефлекс на нормални хора и мислещи граждани.

Войната вътре със самите себе си, според мен, това е една от трите **фундаментални причини Русия така забавено, лъкатушещо и изнервящо неинициативно** да води битката по фронта в остатъчна Украйна.

Разбирам, че съвсем до скоро основната им военна стратегия е била „*активно-отбранителна*“, а не както би трябвало да бъде „*активно-нападателна*“. Те и затова преди година се изтеглиха от областите на Киев, Чернигов и Харков, после и при Херсон, затова допуснаха да бъдат победени и отблъснати при Харков, затова сами се оттеглиха отвъд реката под Херсон, затова толкова дълго се въздържат и не нападат отвъд реката, на север към Запорожие, въпреки крайно рискованото бомбардиране от Киев и НАТО над атомната централа ЗАЕС, затова и толкова дълго не успяха да се справят с Авдеевка, Маринка, Угледар и други крепости наоколо, за да спрат наглите и жестоки бомбардировки над кварталите в град Донецк.

Но разбирам, че **това време вече свърши или завършва.** Мисля, че те по същество надживяха себе си – вече имат нови три нападателни армии, имат нова модернизирана структура в тези армии, въвеждат в действие свое тежко въоръжение, извеждат в Космоса свои наблюдателни и координиращи спътници за 24-часова работа, успяха бързо да запълнят огромната дупка с безпилотни атакуващи апарати, мобилизираха производителността на военната си индустрия, лека-полека се справят с повсеместните си кадрови проблеми.

Именно поради всичко това сериозни западни анализатори прогнозираят, че **горещата война ще ескалира до лятото** на тази 2023 г., а към есента вече ще се премине към фаза на активна дипломация, за да се търсят балансиращи варианти за край на това глобалистко

безумие. По това вече говорих по-горе, казвам го в серия от интервюта. Мисля, че не бъркам в тази си прогноза.

И така, **опитът за блокада и за тотална война на НАТО срещу Русия не успя**. Вместо да бъде смачкана, **Русия успя да стъпи на по-висока база** – индустриална и технологична, земеделска и ресурсна, организационна и кадрова, мисловна и духовна. Така Западът, създавайки проблеми на Русия, по същество досега ѝ правят нещо много добро, стимулират я към сериозно развитие, принуждават я да прочисти себе си. Процесът на модернизирание в Русия се развива интензивно. И всичко това върху патриотично-национална и държавническа основа, върху вълните на национално сплотяване и духовно извисяване.

Изтощаването се видя, че порази не Русия и партньорите ѝ, а порази като БУМЕРАНГ изтощаващите от Запада.

Западът влезе в рецесия и поразяваща инфлация, Германия влезе в рецесия и критична за тях деиндустриализация, Франция също е в криза и има огромни ресурсни и граждански проблеми. Съседната Англия е по пътя да се срути като световна имперска сила и да бъде прекършена 420-годишната им глобалистка инерция.

Като цяло Европа и по-специално ЕС, индустрията и еврото на ЕС, **рязко пропаднаха като световен фактор и сила**. Сега се вижда, че в хода на глобалната война и Европа има проблеми преди всичко със себе си, вътре в себе си – както с елитите си и корпоративната си олигархия, но така също и с народите си, които се оказаха масово зомбирани от западната глобалистка пропаганда – това особено ясно пролича от Март 2020 насам.

Едва в последните месеци част от западните народи вече се надигат и надигнаха – и не просто заради някакви си две допълнителни години работа преди пенсия (като във Франция), а все по-често с **публично несъгласие за глобалната политика** на правителствата и елитите си. Според мен, 2023 г. и в това отношение ще е преобръщаща година – **народите в Европа да израснат в мисленето си и в политическата си активност**, вече да се опълчват не само за някакви битови и трудови проблеми, а по глобалната проблематика – за измислената болест и геноцида чрез нея, за зелената политика и смачкването на енергетиката, за джандър диктатурата и връщане към нормалното семейство и родителство, за стимулирането на неофашизма и опитите за реабилитиране на нацизма.

Тук е мястото отново да кажа, че **лошите и добрите неща в обществото и държавата не се сътворяват само от елитите**. И в двата случая народите не са само зрители, не са само безсилна публика – винаги те са или съучастници в злото и деградирането или пък са сътворци в израстването, освобождаването и в прогреса. Вземете историята на всеки народ и неговата държава, вгледайте се зад паравана на военните битки и царските подвизи или предателства, и бихте видели ролята на народа, който изтърпява и подпомага злодеите и глупаците, или пък се вдъхновява и следва съзидателно водачите си.

В тази логика би било полезно да се **върнем към българското чудо в израстването и модернизиранието**, към икономическо и индустриалното, към земеделско и технологичното, към културно и образователното, научно и интелектуалното чудо в България, в периода от **средата на 50-те до началото на 80-те години**. В този исторически период нашата дотогава бедна и провинциална, земеделска и селска страна бързо и ускорено изскочи нагоре и се **превърна във високо развита индустриална** и всякаква друга страна, народ и държава. По тези неща всеки би спечелил, ако започне да чете статистиката за онзи период, сравнете статистиката за предишното и за последвалото време от 1990 насам.

От сухата статистика ясно се виждат обществените реалности, просто ни удрят в очите и колкото тези наши очи да са замърсени от идеологеми и политически предразсъдъци, все пак биха могли да си отговорят на студентския въпрос: „*Сега, моля Ви, кажете какво е било преди?*“

Интересното е, че сегашните 20-годишни вече много се вълнуват от отговора. Те задават този въпрос с широко отворени очи и жадна за истината душа, но само на преподаватели, на които вече имат детското доверие, че възрастният знае и казва истината. Това е следващо **младо поколение, което вече самò си се отърсва от 30-годишния нихилизъм** и злобно черногледство спрямо предишното, спрямо реалностите тогава в съпоставка със сегашното.

И така, нека се върнем към многострадалната Европа днес. Проблемите й вътре в себе си водят до видимо избутване встрани от голямата глобална игра.

Стигна се до **унизяването на Урсула в Пекин** (4-6 април 2023) – редом с френския Макрон, европейската Урсула бе третирана като **ненужен натрапник**. Не я приеха подobaващо държавнически, имаше рехави и нищожна делова програма. Дадох ѝ черна лимузина със символния № 0004 – в Китай възприемат четири като число на нещастие, а самата дума се произнася подобно на „смърт“. Накрая, я изпратиха с подигравка – с обикновен самолет и като обикновен пътник, никакви червени килими и уважителни ръкостискания.

По този начин Китай на символно равнище какво каза и показа? Показа и ни каза, че вече **не признават Европа и ЕС като централен и решаващ субект** в глобалните отношения и политика. Китай демонстрират желанието за сътрудничество и бизнес с Франция, донякъде с Германия, ще последват и други отделни страни от ЕС в добри отношения с Китай. Но не и с Обединена Европа, не и с ЕС като цяло – с дипломатическото си поведение и знаци те по същество обявиха, че респектът към Европа и ЕС вече са минало. Защо ли? Ами, защото тази Обединена Европа и това ЕС с тези свои комисия и парламент **зациклиха в само-деградиране**. За това външните фактори откъм САЩ и Лондон са видими и ясни за всеки разумен човек и анализатор, но решаващи да стане или да се възпре все пак са вътрешните фактори.

САЩ, въпреки, че досега се възползват от войната и от кризата в Европа, и те натрупват **вътре в себе си огромни рискове и проблеми** – структурни и политически, граждански и партийни, общностни и лидерски, финансово-икономически и морално-психични, етнически и расови, здравни и мисловни. И при тях се оказва, че основният проблем, за да могат да се удържат като световен хегемон и водеща глобална сила, са **отново вътре в тях самите**.

Ето, президентът им вече почти официално е признат за тежко болен човек, с напреднала деменция, падащ по трибуни, забравящ с кого говори, ръкуващ се с празното, а и до гуша потънал и затънал заедно със семейството си и преди всичко заедно със синчето си в глобална криминална корупция. Но ... отново щял бил да се кандидатира за президент на САЩ. Ако това не е върха на парадокса и на деградацията в елита там, кажете ми.

Три години след официалното начало на **изкуствената болест и геноцидна политика** чрез нея (от март 2020), върховните им съдилища започнаха да признават, че това е изкуствено **лабораторно творение, превърнато в глобална диктаторска акция**. И те вече си имат кандидат за бъдещ президент, който основно ще обвинява в това и ще търси подкрепа заради това. Вече се даде глас на смелите учени, които обясняват, че става дума още за далечната 1965 г., в която политически е дадена зелена светлина един биологичен феномен **лабораторно да бъде превърнат в биологично оръжие** за масово поразяване на човечеството. После това вече е институционализирано през 2003 год. После публично е обявено като елемент от глобалната програма за „*зануляване*“ от Клаус Шваб и западния елитарен WEF от Давос. И чак после дойде Пандемията от 2020 насам.

Още, да си спомним ли за **фалшифицираните президентски избори** от 3 ноември 2020 год. Тогава скандалът тлееше цели 3 месеца, до степен 20 от щатите да се обединят за отцепване в алтернативни САЩ. Тогава главната им прокуратура отказа да се даде ход и

да разглеждат огромния масив от доказателства за извършени изборни беззакония и злоупотреби, за фалшификации по време и на гласуването, при преброяване и отчитането на гласовете. Тогава в уж най-либерално-демократичната държава откровено и цинично се наложи **тотална медийна цензура** – при това не над кой да е, а върху все още действащия президент, както и върху последващите му активности и инициативи. Наскоро уж алтернативната телевизия Fox News уволни своя журналист Carlson Tucker, който бе символ на журналистическа свобода и личностна независимост.

Е, да не продължаваме повече. Информацията за тези неща е навсякъде, само слепец не е чувал и чел за тези факти. Става дума все за огромни напрежения, конфликти, вражески лагери, смъртоносни борби вътре в американското общество. Става дума за структурни и парадигмални напрежения и фатални сблъсъци. Подобно на ситуацията в Русия, подобно на ситуацията в Европа. Подобно и на ситуацията в Китай преди последния им конгрес (XX конгрес на ККП от 16-21 октомври 2023). На него единият вътрешен фронт бе обезглавен, за да победи фронтът на Си Дзинпин и неговата политическа групировка.

Наистина, тези години си **живеем в „интересни времена“**. За едни това е проклетие и заставане над пропастта. За други това е шанс за освобождаване и връщане към нормалност. За всички това е екзистенция – дали да се спускат към блатото на деградирането и нищото или да се обърнат към светлина на човечност и реално развитие. Няма континент в Света, няма място в Света, няма държава в Света, които да са извън тази съдбоносна битка. Виждаме, че и тя е глобализирана.

Така или иначе **БУМЕРАНГЪТ се оказа изненадващо СИЛЕН и дори ПОМИТАЩ**.

От западната страна на конфликта вече виждаме една много изтощена и деморализирана Европа, наред с все по-проблемни САЩ. Най-лошото за глобалистите е, че техните народи вече се **освобождават от пропагандното зомбиране**, започнаха масови граждански протести и демонстрации, на места дори вече се изправят пред нещо като гражданска война – така се говори и практически ситуацията им не е далеч от такава реалност.

Нагледен пример е **бъркотията с предстоящите президентски избори в САЩ**.

Виждаме какво става с делото срещу Доналд Тръмп. Съдът от Ню Йорк вика Тръмп за изслушване, а губернаторът на Флорида заявява, че не би допуснал да го арестуват федерални сили в неговия щат, ако Тръмп откаже да се яви в съда. Какво бе това като демонстрация и симптом? Беше си един ярък публичен сблъсък между един от непослушните щати (те са около 20 на брой още от зимата на 2020 г.), от една страна и от друга – централни институции и федерални власти. В този случай Доналд Тръмп избра мекия вариант и доброволно отиде да се яви пред съда в Ню Йорк, но демонстрацията на неподчинение бе направена. Симптомът не бива да го забравяме и игнорираме, доколкото става дума за натрупване на огромна конфликтна енергия в тяхното общество и държава.

През тази 2023 г. там ще се върви по този път, още повече ако през. Джо Байдън често започне да си губи ума и да пада по трибуни, ако съдебната атака срещу престъпно корумпираното му семейство и син набере сила, ако кандидати за президент като Робърт Кенеди-Младши продължат да говорят неща и изнасят факти, които са толкова радикално в разрез с официалната пропаганда и прикривани от тоталната цензура истини.

/23.11/

Доста се говори за допуснатото през последните години **НЕГЛИЖИРАНЕ спрямо отбраната и АРМИЯТА на Русия**. Става дума за министри без военно образование. Повечето от 10-ките предишни военни училища са закрити и сега всичко това трябва да се възстановява. Какво бихте казали по това?

Да, за жалост има такива доста факти. И сега те, първо, трябва да възстановяват кондицията на своята армия като цяло, не само на отделни нейни части, и второ, да се модернизират, но не само и предимно в ракетните и самолетните си войски.

Вижте в тримесечния конфликт между Пригожин от ЧВК Вагнер и Министерството колко много конкретни неща се чуват. Просто не можем да повярваме, че в условията на война това е възможно. Говори се за администратори-саботьори, говори се и за генерали-саботьори. Говори се за висш команден състав, който няма фронтови опит и бил неадекватен спрямо реалните нужди в процеса на война.

Доколкото всичко това е вярно, те си знаят. Но при всички случаи, гледайки и слушайки отдалеч и отстрани, **разбираме, че жесток проблем има, както и че развързването и разрешаването му е извънредно трудно** – след като Путин засега, вече толкова дълго време, стои отстрани и не се намесва решително.

Тук можем да си припомним два факта:

Първите 10-15 дни на специалната операция на Русия в Донбас след 24 февруари 2022, бяха неуспех, при това с голямо количество руски човешки жертви. **Започнатият блиц-криг се препъна и тогава министърът Шойгу изчезна**. Скриха го, 20-ина дни го нямаше, после лееека-полека се показа и върна на сцената, върнаха го в кабинетите и досега продължава да управлява.

Тогава Шойгу явно е бил на ръба да понесе вина, отговорност и съответна санкция. Но го върнаха, очевидно поради някакви политически и имиджови причини, вероятно в разрез с военната рационалност. По подобен начин процедираха с ген. Лапин – първо, след скандалната загуба и отстъпление при Харков го санкционираха с преместване на друга работа, но после си го възстановиха като командващ на фронта. Наред с това, имаше невероятен скандал с криминално опразнени военни складове, и ... след дълго мотане наказаха зам. министър, но ... пак само с преместване на друга служба. Примерите се натрупват.

При тях е сложно, те си знаят, Путин още се въздържа от радикално преподреждане, но **гордиевият възел продължава** да ги задушава и да им създава имиджови проблеми – „*грядёт*“ неговото разсичане, това се очаква от Путин, по тази линия срещу него има натрупващи се критични нагласи, въпреки огромната му гражданска подкрепа и удивително висок личен рейтинг.

Вторият факт е **публичният персонален сблъсък** между Пригожин от ЧВК Вагнер и министър Шойгу, и ген. Герасимов, и губернатор Беглов, преди това и ген. Лапин. Този сблъсък е наистина жесток, самата му публичност е свидетелство. Такива думи се изговарят, персоналните оценки и обвинения и оценки са от такова естество, че някакво дипломатично примиряване на двете страни не ми се струва възможно.

За мен е очевидно, че ще се наложи да се **разсича гордиев възел**. А това винаги е болезнено, важното е да бъде оздравяващо и мобилизиращо. Аз очаквам скоро Путин да въведе ред и да нормализира системата на ръководство на армията им, за да могат да си вземат своето и да реализират обявените цели.

Всичко това е част от задачата руснаците да си се справят сами със себе си, за което говорих и писах по-горе. Да не забравяме, че сериозни американци оценяват, че сега в Света няма друга толкова боеспособна и модерно действаща армейска формация като „Вагнер“. Това са силни думи, можем да ги заподозрем в опит да внасят раздор сред руските режими. Но от друга страна, основанията за една такава оценка също са сериозни.

Такива факти не трябва да забравяме. Те са част от пъзела. Те са в съответствие с принципа, че и в най-светлата картина има неприятни тъмни петна и грознички детайли.

Както и с другия принцип, че в една такава комплексна и фатална война не би могло да бъдат спечелени всички битки, въпросът е да се спечели войната накрая и противникът да се доведе до капитулация.

/26.28/

Бе съобщено, че Урсула фон дер Л. ще се кандидатира за следващ шеф на НАТО?

Чува се такова нещо. Прилича ми на **уволняване и изхвърляне** от върха на Комисията на ЕС, т.е. от премиерстването на ЕС **чрез уж издигане** до шеф на НАТО.

Така се постъпва с най-верни наменклатури – когато са се провалили и вече са станали непоносимо вредни, тогава ги издигат някъде, където обаче вече нямат реална оперативна власт. **Тя се провали като Комисар/Премиер на ЕС, значи ѝ е време да я издигнат и поприкрият като шеф на НАТО**, където тя ще е още по-видимо потресаващо некомпетентна, важното е да бъде още по-послушна и примирена с отредената ѝ роля. За нещо такова става дума.

То, и Столтенберг вече се умори човекът, умори се от името на НАТО да говори небивалици, и поради това е дошло време да му се намери достойна замяна – него пък щели били да го правят висок banker.

Урсула е упорита в говорене на небивалици, при провеждане на очевидно безумни политики, при изговаряне на черното като бяло. Тя е упорита и при правене на циничен **политически чадър за криминално-корупционни** мрежи, работещи в мащаба на несметно огромни проекти – вече е уличена относно ваксините и милиардни изкуствени договори, тлее скандалът с нейния отказ да даде информация за тях. Тя е истински добра във всичко това, продала си е душата, задушила си е съвестта, сега защо да не се подвизава като уж шев на НАТО. Безропотно ще изпълнява задачите си и ... войната ще продължава „до последния украинец“, както бяха казали и наредили от Лондон.

Урсула трябва вече да бъде спасявана чрез нова висока служба и длъжност. Била е Министър на войната на Германия, с крайно лоша делова оценка, и пред съд, обвинена в корупция и кражба. Тогава са я спасили от съд като я направиха комисар на ЕС. Сега пак примката се затяга около главницата ѝ, и пак трябва да я спасяват – вече като шеф на НАТО.

Нейната сила е корпоративна, а там връзката и силният човек е съпругът ѝ. Това нея я изведе нависоко, това я крепи толкова години, сега това вероятно ще загуби и НАТО като следваща подчинена ѝ организация.

/27.31/

Сякаш има ХАОС в лидерството и ръководенето на ЕС?

Милиарди се изливат към Киев, но къде отиват парите, голямата част от тях? Само в украинската мафия ли или и в брюкселско-европейската мафия, само в украинската мафия ли или и в демократично-вашингтонската мафия, които вече втора година отпускат огромното военно финансиране към КИЕВ? Това е част от хаоса, мафиите винаги разчитат на хаос и бъркотия, на мътна вода сред която да си отглеждат тлъстите рибки и да си ги ловят, необезпокоявани от закон и правосъдие.

Вече започнаха да дават и тежка техника и въоръжение – модерни ракети, мощни модерни танкове. Досега повече се говореше за това, отколкото Киев реално да получава. Сроковете се отлагаха, обещаните бройки се намаляваха, често вместо годно оръжие изпращаха някакво старо и неефективно оръжие.

Всички се питаме кога ще премине пикът в ескалирането на въоръжаването. Лондон предлага дори снаряди с обеднен уран. Оказа се, че има складове в Украйна с такива урани бомби. Знаем за тях и за човешките поражения от „демократичната“ война през 1999 в Косово и Сърбия. Става дума за масови ракови заболявания!

В отговор Русия изпраща атомно оръжие в Беларус и го поставя в бойна готовност. Става нещо подобно на Карибската атомна криза през далечната 1962 – тогава Куба и СССР застават с атомния си арсенал срещу агресорите от САЩ и по този начин ги блокират.

Тогава руснаците гениално са успели да закарат там свои атомни бомби – онези не са разбрали кога и как са успели с транспорта. Насочили са ракетите и са заплашили САЩ на Кенеди, че ще атакуват, ако онези не се възпрат. За щастие тогава Кенеди спира атаката, малко преди да потеглят бомбардировачите към Хавана.

Дано и сега стане по някакъв подобен начин – ескалация, ескалация, но в един момент разумът да надделее и да кажат „стоп“, и поне с атомната опасност да се разминем.

/29.12/

Кажете нещо относно ПАРИТЕ от националния Фонд „КУЛТУРА“, раздавани от онзи друсан Министър на културата от ПП-тата. Например, дадени са 93 000 лева на някаква гейска организация, и т.н.

Е, какво да се чудим. Това е основно **лице на Западното** днес в България, което ни го стоварват върху народа и България като **ДЖЕНДЪР революция**. Нали всички сме чували за това, вероятно и вече всички сме разбрали за какво конкретно става дума.

Това е европейското сега в България, това са прехвалените **западни цивилизовани ценности**, прехваленият уж наш **евро-атлантически избор** – дет’ народът го бил направил преди 25 години. Не е народът, а само малка част от населението – хора, които предимно са обучавани и образовани в „*елитни* университети“ на Запад, там са били повлияни от техните моди и ценностно зомбиране. Винаги ме е поразявала личностната промяна в много мои умни и мислещи студенти, които отиваха в Холандия, напр., да завършат магистратура – и после се връщаха променени. Много от тях се връщат зомбирани, и разбира се, не малко от тях се връщаха по линия на добри служби и НПО-та с добри доходи и финансиране. Първо, там им **променят съзнанието**, после, тук им дават добро **битово и служебно битие**, и ... накрая, резултатът е джендър активисти, про-западни апологети, със зловни анти-ганьовски рефлексии.

Именно такива „умни и красиви“, и уж добре образовани някъде из Запада съставляват **актива на ДБ и са препълнили новата номенклатура на ПП-то**. Въпросният Наско–Министър е такова момче, било на някакви театрални курсчета някъде из САЩ, после върнало се тук с голяма снобарска кошница, закачили са го за съответни програми и джендър структури, направиха го министър, той се плези на народа откъм кабинета си, и ... раздава богато финансиране на гей-ски организации. Всичко си е в реда на нещата, на техния ред на нещата, какво да се дивим и чудим – нека бъдем реалисти.

Сега, ако сега стане второ правителство пак на ПП-тата, то отново ще имаме подобни екземпляри за министри – и на културата, и на детската и социалната политика, и на учениците и учебниците, и на образованието като цяло.

Да не забравяме, че **ДБ на Христо отдавна са официално ЛГПТИ+ партия у нас**. Сега с нова сила и дръзновение към тях се добавиха уж момчета и уж девойки от ПП-то на Кирил, Асен и Денков. Те, групово, са **екипното лице на джендърското у нас** – като политика и пропаганден мейнстрийм, както и като лично битие и интимни тайни. Става дума преди всичко за ПП-тройката Кирчо-Асенчо-Денков в България.

Срещу тях, с молба също за подпомагане и финансиране от Министерство на културата стои **българско изкуство и културни форми, като онези на Ансамбъл „Чинари“**. Но те получават отказ, не им дават пари, не ги легитимират като нещо значимо, към което държавата има грижовно отношение. Дори самото Министерство със селекцията си прави демонстрация, че **отказът на ансамбли като „Чинари“ днес било нещо естествено** – просто защото е българско, защото е народно, защото е автентично, защото е човешки нормално.

Защо се учудваме на всичко това и продължаваме наивно да смятаме, че става дума за някаква случайна и за нечия лична грешка? Истината е, че става дума за анти-българска СИСТЕМА. **Нужно е да преборим с това като политическа реалност**, вместо всеки път отново и отново да се учудваме и да хлипаме възмутени. Не е съвсем адекватно наивно да си представяме, че като падне от власт това невръстно недоразумение – министърчето Наско, и изведнъж всичко това ще престане. Няма да престане – именно защото е система за културно, традиционно и ценностно ПРЕКЪРШВАНЕ на българския народ, на православната ни традиция, на семейно-родовата ни традиции и рефлексии, на родителските ни традиционни образци, на нормалната ни човешка грижа за децата и внуците ни като едни порастващи пълноценни мъже, редом до пълноценни жени.

/30.05/

Спомням си за великия Доньо Донеv и мултфилма „Тримата глупаци“. Кой са те сега в политиката у нас?

През последните 3 години сякаш „Тримата глупаци“ **са евро-атлантиците от Хардварда, заедно с активистите от ДБ на Христо Иванов.**

Повечето от тези хора изглеждат като пропагандно зомбирани индивиди. Малко от тях създават впечатление, че могат да мислят реалистично – дори високо образованите сред тях, дори специалисти с претенции за висок разум и интелектуална способност да се ориентират адекватно в процесите и тенденциите, в баланса между силите извън България и вътре в България.

По-горе говорихме за Наско, невръстния зомби-министър. Подобни са и джендър-активистите, които чрез „Заедно в час“ издевателстват психически и ценностно над децата ни в учебен час – обърквайки им представите за пол и родителство, за нормално детство и уважение към възрастните. Има и една изключително красива, елегантна и представителна джендър-адвокатка, но нали се занимава с вредни небивалици, като излезе в телевизора ми става жал за нея – такава невротичност излъчва, така морално погрознява, сякаш повяхва красотата и сексапила ѝ.

Бившият ни премиер и лидер на ПП-то, Кирил Петков прилича на един от тройката глупаци, той просто няма спирка, не се уморява да ни възхищава с невероятната си неграмотност и простодушен цинизъм. До него май си се подрежда и бившият финансов министър Асен Василев, който върти очички и фалцетно крещи уж заплашително от трибуната на НС – клипчето с това му изпълнение се въртя дълго време във вниманието на хората, смехът и присмехът бяха сърцераздирателни. Тук да не пропуснем и уж академикa Денков, който стана академик на БАН, злоупотребявайки с властта си на министър, и който досега се поприкриваше като една мишчица зад мощните фигури на Кирил и Асен, но няма да се учудя, ако се окаже, че именно той е вдъхновителят на държавните геройства, сътворени от тази тройка.

Доньо Донеv търсеше персонажите на „Тримата глупаци“ сред предишното ни общество и държава. Сега, ако направи дубъл на анимационната си серия, вероятно бихме се смели с още повече сълзи и изтръпвания в жлъчката.

/30-36/

Не е ли смешно да се говори, че основните цели на ново редовно правителство трябва да бъдат влизане на България в ШЕНГЕН и в ЕВРОЗОНАТА?

Не само че е несериозно и смешно, това си е направо **глупаво**, ако се говори поради наивност, че там ни чакат с отворени братски обятия и че това би било полезно за България и за повечето ѝ граждани.

Не е несериозно и глупаво, а си е направо **престъпно**, ако се говори от хора, които знаят клопката и вредите за България и българите, но въпреки това настояват, въпреки това правят пропаганда, въпреки това тихомълком още сега правят „техническо“ присъединяване на банковата ни система към Евронзоната.

Залъгват ни от ЕС с някакви мизерни 300 милиона, за да се съгласим да „пазим Европа от мигранти“. Същата залъгалка, както навремето си унищожихме 4 реактора в АЕЦ „Козлодуй“ срещу някакви мизерни милиони компенсация. Това и тогава, и сега бе и би било подигравка с народа и смачкване на държавата ни, а не е реално обезщетяване на загубата, нито е компенсиране на загубени бъдещи приходи и ползи.

Другата залъгалка – влизане в **Евронзоната**, все едно тя е „*Клуб на богатите*“. Но внимателните хора ясно виждат, че тя като конструкция и като финансов механизъм в момента се пука по шевове си. Вече колективно **влиза в рецесия** (траен спад и свиване) поради енергийната, индустриалната, търговската, финансовата кризи от военната 2022 год. Може да се пита с редица основания до края на 2023 г. **дали еврото ще оцелее като единна валута** на сегашните 20 страни и икономики? Германия дали няма първа да се изтегли със своята национална марка?

Виждаме и **инфлацията как се развихри** – не само в източните, но и в западните уж стабилни страни. През 6 месеца посещавам едно от ядрата на стабилност в Европа – Виена, Австрия. И какво виждам? Виждам фирми, известни с високо качество на стоките си, напр. специално облекло и специални обувки, неща за заможна средна класа и за семейства с високо качество на живот, такива фирми все по-често закриват дейността си, разпродават стоката си, извиняват се на традиционните си клиенти – просто не успяват да издържат, от една страна, на високите нови разходи и нарасналата себестойност на продукцията, а от друга – на рязкото свиване на покупките и редуциране на клиентелата им, вкл. защото им отрязаха огромния руски пазар с тамошната заможна средна класа.

Засега отложиха влизането на България в Евронзоната от Януари за Юли 2024. Но това съвсем не е далеч във времето и не може да бъде никакво успокоение.

Остава ни само да се молим дотогава да се **разрази обща криза на Еврото**, така че на онези вече да не ни е до нас и да спрат натиска за приемането ни в зоната. Да се молим това да се случи, защото би било спасение за България. Съжалявам за казаното, по принцип не е добре да пожелаваш криза в двора на съседите, но в случая това е надежда на България да ѝ се размине, особено ако след тези избори се формира ентузиазизирано евроатлантическо редовно правителство между първите две спечелили политически сили.

Сега има оптимисти, че България можела била да възпре убийственото ни влизане в Евронзоната чрез **народен референдум**. Но мисля, че това са наивности. Вижте, народът събра огромно количество подписи, за да има такъв референдум – 604 хиляди, след отпадането в ГРАО останаха 470 хиляди, при задължителна норма от 400 хиляди, като принуда Народното събрание да разреши референдум. Но колко време ще се мотае НС, преди да пусне процедурата за референдум, те няма ли да намерят кусур във формулировката на въпроса, за да спрат или поне отложат референдума, ще бъде ли сезиран относно въпроса и Конституционния съд? Въпрос на време – докато у нас се проточва процедурното мотаене, онези си правят „техническо“ реално присъединяване, и ... в един светъл ден ще ни

поставят пред свършен факт: „Съжалияваме, щяхме да пуснем референдум, но времето изтече, сори, вече сме приети в Евро зоната.“

/33.02/ Последен въпрос:

Ще престане ли КРИТИКАТА от Корнелия Нинова и нейното БСП към президента Румен Радев?

Вижте, президентът си е **заслужил** цялото това говорене, критиките срещу поведението и нелоялността му са основателни, изнасяните факти са истина.

Разбирам, че сега много хора се **ловят за Радев като удавници за сламка**. Разбирам, че сега много хора правят свое огромно **субективно усилие да разкрасяват образа** на Радев като президент, като мъжествен президент, като патриот президент, като мислещ и милеещ за народа президент – но самият той дава непрекъснато основания за разочарования, за отказ от него и отново лутане сред другите компрометирани политически сили и фактори в страната.

Има ли нужда да се припомнят примери?

Примерът с налагането на Кирил и компания през 2021 год., въпреки документните нарушения и заобикаляне, въпреки скандала с чуждото гражданство, въпреки дори решение на Конституционния съд. Примерът, че той се опита да се измъкне от личната си отговорност в началото на 2023 г. като ги нарече „шарлатани“, сякаш той от самото начало не ги е познавал точно като такива – в неговото изтрезняване вероятно са повярвали само крайно простодушни хора. Примерът, че неговите служебни правителства през 2022 г. систематично уволняваха служители, приближени на БСП, която през 2016 г. го направи президент, и на тяхно място назначаваше хора, приближени на ГЕРБ и уж противния му Борисов – на това му се вика признателност и пример за благодарност. Примерът, че Радев демонстративно подкрепяше и подкрепя ярки имена от опозицията вътре в БСП и лични врагове на Нинова – после, видите ли, тя била виновна за критичността си.

Примери много – стига някой да помни и да се интересува. Президентът Радев си е заслужил критиките откъм Нинова и нейното БСП, той сам се дистанцира веднага след като стана президент, той сам провокира.

Но, от друга страна, мисля, че Нинова може да е **по-дипломатична** и да пропуска поне някои от ситуациите, в които има за какво да бъде критикуван Радев. Да не го прави тя, нека други излязат напред. Нека времето само да покаже основанията за критично отношение и за недоверие.

Защо? Просто защото все още има твърде много хора, вкл. сред левицата у нас, които се ловят за сламката, които търсят нещо позитивно на върха на държавата ни, които разпознават зад униформата някаква мъжественост. Такива хора субективно много се напъват, ама много се напъват да продължават да харесват Радев като президент, все още да му се доверяват.

По принцип мисля, че политиците трябва да умеят да са тактични и да се **съобразяват с гражданската чуваемост или временна нечуваемост** относно дадени факти и действия, конкретно и с чуваемостта на разни злодеяния, които се правят от политиците. Моето впечатление от Нинова е, че тя има силна енергия, когато е в борческа стойка, но не умее да бъде едновременно с това и тактична и дипломатична, да отчита субективните възприятия на хората, вкл. на симпатизантите на БСП и на левите хора като цяло в България. Това е личностен дефицит, който би следвало да се компенсира от нейни близки съветници, но в последните 2 години май и в това има сериозен дефицит. Тя си знае тези неща, ние само преценяваме отстрани чрез действията и публичните ѝ изяви.

Край

PS: Продължаване на тематиката от това интервю можете да видите в другото ми интервю от същия ден, два дни след изборите, в телевизия БСТВ.

Линк: / ..... /